

Udskriftsdato: 24. december 2025

2022/2 LSF 24 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af lov om varmeforsyning (Overførsel af CO2-kvoter til statsstøttede CO2-fangstenheder og undtagelse af opvarmet vand fra geotermiske anlæg fra prisreguleringen)

Ministerium: Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet

Journalnummer: Klima-, Energi- og Forsyningsmin.,
Energistyrelsen, j.nr. 2022-47

Forslag

til

Lov om ændring af lov om varmemforsyning

(Overførsel af CO₂-kvoter til statsstøttede CO₂-fangstenheder og undtagelse af opvarmet vand fra geotermiske anlæg fra prisreguleringen)

§ 1

I lov om varmemforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 2068 af 16. november 2021, som ændret ved § 1 i lov nr. 2606 af 28. december 2021 og § 1 i lov nr. 573 af 10. maj 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 20, stk. 1, 1. pkt., ændres »jf. dog stk. 7-18 og §§ 20 b og 20 c« til: »jf. dog stk. 7-19 og §§ 20 b, 20 c og 20 e«.

2. I § 20, stk. 9, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Værdien af overskydende CO₂-kvoter, som er opstået ved statsligt støttet CO₂-fangst, -transport, -lagring og -udnyttelse, skal dog overføres til CO₂-fangstenheden, som skal lade værdien indgå i beregningen af støttebeløbet.«

3. I § 20, stk. 11, 1. pkt., ændres », herunder regler for administration af ordningen.« til: »og regler om administration af ordningerne.«

4. I § 20, stk. 11, 2. pkt., ændres »kvoter og om fordeling af CO₂-kvoter mellem flere varmeaftagere.« til: »kvoter, om fordeling af CO₂-kvoter mellem flere varmeaftagere og om fremgangsmåde for overførsel af CO₂-kvoter fra varmeproduktionsenheder til CO₂-fangstenheder, jf. stk. 9, 2. pkt.«

5. I § 20 indsættes efter stk. 17 som nyt stykke:

»Stk. 18. Stk. 1 finder ikke anvendelse for kollektive varmemforsyningsanlægs indregning af udgifter til opvarmet vand, der er undtaget efter § 20 e.«

Stk. 18 bliver herefter stk. 19.

6. I § 20 b, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 20, stk. 18.« til: »§ 20, stk. 19.«

7. Efter § 20 d indsættes:

»§ 20 e. Forsyningstilsynet undtager efter ansøgning, jf. stk. 2, levering af opvarmet vand fra et geotermisk anlæg til et kollektivt varmemforsyningsanlæg fra § 20, stk. 1, når følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Det geotermiske anlæg og det kollektive varmemforsyningsanlæg er uafhængige og med modsatrettede interesser.
- 2) Der er indgået aftale mellem det geotermiske anlæg og det kollektive varmemforsyningsanlæg, der indeholder vilkår, om
 - a) et loft over de omkostninger, som det kollektive varmemforsyningsanlæg, skal afholde,
 - b) etablering og effektiv drift af det geotermiske anlæg, herunder at det kollektive varmemforsyningsanlæg modtager en på forhånd aftalt andel i eventuelle effektiviseringsgevinster,

- c) at det kollektive varmforsyningsanlæg ikke pålægges omkostninger i forhold til det geotermiske anlæg, før det geotermiske anlæg leverer opvarmet vand, og
 - d) at det kollektive varmforsyningsanlæg ikke pålægges omkostninger til en varmekapacitet, hvis ikke det geotermiske anlæg stiller denne kapacitet til rådighed for det kollektive varmforsyningsanlæg i de perioder, der er fastsat i aftalen.
- 3) Der er ikke påbegyndt levering af opvarmet vand fra det geotermiske anlæg før efter den 10. marts 2023.
 - 4) Projektet for levering af opvarmet vand fra det geotermiske anlæg er det selskabsøkonomisk mest fordelagtige på tidspunktet for indgåelse af aftalen, jf. stk. 2.
 - 5) Projektet for etablering af det geotermiske anlæg er på ansøgningstidspunktet godkendt af kommunalbestyrelsen som det samfundsøkonomisk mest fordelagtige projekt efter lovens kapitel 2 og regler udstedt i medfør heraf.

Stk. 2. Det kollektive varmforsyningsanlæg, som det opvarmede vand leveres til, kan ansøge om undtagelse efter stk. 1. Ansøgningen indsendes til Forsyningstilsynet sammen med dokumentation for og en beskrivelse af, hvordan betingelserne i stk. 1 er opfyldt. Beskrivelsen skal være underskrevet af begge aftaleparter. Der indsendes endvidere en erklæring på tro og love fra begge aftaleparter om, at betingelserne i stk. 1 er opfyldt.

Stk. 3. Sker der ændringer i uafhængigheden, jf. stk. 1, nr. 1, eller foretager aftaleparterne ændringer i aftalen, der vedrører betingelserne i stk. 1, nr. 2, indsender det kollektive varmforsyningsanlæg, som det opvarmede vand leveres til, ny ansøgning til Forsyningstilsynet. Ny ansøgning skal indsendes, inden ændringerne træder i kraft. Forsyningstilsynet vurderer, om undtagelsen fra § 20, stk. 1, jf. stk. 1, kan opretholdes efter ændringerne.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om ansøgningsordningen, herunder om dokumentation, beskrivelse og erklæring på tro og love.«

8. I § 21, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 20, stk. 18,« til: »§ 20, stk. 19,«.

9. I § 21, stk. 4, ændres »jf. dog stk. 6.« til: »jf. dog stk. 6 og 7.« og »§ 20, stk. 18.« ændres til: »§ 20, stk. 19.«

10. I § 21, stk. 5, ændres »jf. dog stk. 6.« til: »jf. dog stk. 6 og 7.«

11. I § 21 indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»Stk. 7. Forsyningstilsynets beføjelser efter stk. 4 og 5 finder ikke anvendelse på virksomheder for opvarmet vand, der er undtaget efter § 20 e.«

Stk. 7 bliver herefter stk. 8.

12. I § 21, stk. 7, der bliver stk. 8, ændres »stk. 1-6« til: »stk. 1-7«.

13. Efter § 21 indsættes:

»§ 21 a. Det geotermiske anlæg skal anmelde omkostninger for levering af opvarmet vand, der er undtaget efter § 20 e, til Forsyningstilsynet. Anmeldelse skal foretages fra tidspunktet for idriftsættelse af det geotermiske anlæg.

Stk. 2. Det kollektive varmforsyningsanlæg, som det opvarmede vand leveres til, skal anmelde udgifter til køb og nyttiggørelse af opvarmet vand, der er undtaget efter § 20 e, til Forsyningstilsynet. Anmeldelse skal foretages årligt fra tidspunktet for idriftsættelse af det geotermiske anlæg.

Stk. 3. Forsyningstilsynet kan give pålæg om anmeldelse.

Stk. 4. Forsyningstilsynet kan fastsætte regler om frister og formkrav for anmeldelse og om, at anmeldelse skal foretages elektronisk.«

14. I § 23 b, stk. 2, indsættes som 2.-4. pkt.:

»Forsyningstilsynet udarbejder en analyse af omkostninger og udgifter til opvarmet vand, der er undtaget efter § 20 e. Forsyningstilsynet udarbejder analysen på baggrund af de oplysninger, som det geotermiske anlæg og det kollektive varmforsyningsanlæg anmelder i medfør af § 21 a. Forsyningstilsynets analyse skal foreligge inden 5 år efter idriftsættelse af det geotermiske anlæg.«

15. I § 33, stk. 1, indsættes efter »§ 21, stk. 1, 4 eller 5,«: »§ 21 a, stk. 3,«.

§ 2

Loven træder i kraft den 10. marts 2023.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Undtagelse af opvarmet vand fra geotermiske anlæg fra prisreguleringen
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2. Overførsel af CO₂-kvoter til statsstøttede CO₂-fangstenheder
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klimamæssige konsekvenser
7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget er en genfremsættelse af lovforslag nr. L 36 (folketingsåret 2022-23, 1. samling), der blev fremsat af den tidligere regering (Socialdemokratiet) den 5. oktober 2022, jf. Folketingstidende 2022-23, A, L 36 som fremsat. Lovforslag nr. L 36 bortfaldt ved udskrivelsen af valg til Folketinget. Siden den tidligere fremsættelse er ikrafttrædelsesdatoen ændret fra den 1. januar 2023 til den 10. marts 2023.

Med Klimaaftale for energi og industri mv. 2020 af 22. juni 2020 (Daværende regering (S), V, DF, RV, SF, EL, K, LA og A) aftalte partierne at se på rammerne for geotermi. Aftalepartierne indgik den 21. december 2021 Opfølgende aftale om en konkret udmøntning af en model for prisregulering af opvarmet vand fra geotermiske anlæg.

Aftaleparterne er enige om at indføre en særskilt prisregulering af opvarmet vand fra geotermiske anlæg.

Med Klimaaftale for energi og industri mv. 2020 aftalte partierne endvidere at investere massivt i løsninger, der kan indfange CO₂, f.eks. fra skorstene på større industrianlæg med henblik på at pumpe den ned i undergrunden eller genanvende den til grønne brændsler. Aftalepartierne besluttede at afsætte en markedsbaseret pulje på 16 mia. kr. til at indfange, anvende og lagre CO₂ fra 2024 med henblik på at opnå CO₂-reduktionseffekter på 0,4 mio. ton årligt i 2025 og 0,9 mio. ton årligt i 2030. Puljen har fået titlen CCUS-puljen. CCUS er en forkortelse for Carbon Capture, Utilisation and Storage, dvs. fangst, anvendelse og lagring af CO₂.

En køreplan for fangst, transport og lagring af CO₂ af 14. december 2021 fastlægger udmøntningen af støttepuljen, herunder at midlerne skal bidrage til etablering af en samlet værdikæde for fangst, transport, lagring og anvendelse af CO₂, der kan bidrage med reduktioner af Danmarks udledning af

CO₂. Endvidere indeholder aftalen et pejlemærke om en markedsbaseret udrulning af CCS på sigt, hvilket bl.a. hænger sammen med kvoter og afgifter.

Lovforslaget har således til formål at implementere dele af Klimaaftale for energi og industri mv. 2020 og Opfølgende aftale af 21. december 2021 samt dele af En køreplan for fangst, transport og lagring af CO₂ i lov om varmforsyning (varmforsyningsloven).

Lovforslaget indeholder forslag om fra den 10. marts 2023 at indføre en bestemmelse i varmforsyningsloven, hvorefter Forsyningstilsynet efter ansøgning vil skulle undtage levering af opvarmet vand fra et geotermisk anlæg til et kollektivt varmforsyningsanlæg fra prisreguleringen i varmforsyningsloven, når en række betingelser er opfyldt. Det vil bl.a. være en betingelse, at det geotermiske anlæg og det kollektive varmforsyningsanlæg, som det opvarmede vand leveres til, er uafhængige og med modsatrettede interesser, og at der bliver indgået en aftale, som indeholder nærmere angivne vilkår. Forsyningstilsynet vil skulle vurdere, at betingelserne for en undtagelse er opfyldt. Det foreslås, at Forsyningstilsynets almindelige indgrebsbeføjelser i priser og betingelser ikke vil finde anvendelse på levering af det opvarmede vand, der undtages fra prisreguleringen.

Det foreslås, at omkostninger til levering og udgifter til køb og nyttiggørelse af det opvarmede vand vil skulle anmeldes til Forsyningstilsynet fra tidspunktet for idriftsættelse af det geotermiske anlæg. Formålet er at sikre, at Forsyningstilsynet vil kunne udarbejde en analyse på baggrund af de anmeldte oplysninger inden 5 år efter idriftsættelse af det geotermiske anlæg, med henblik på at Forsyningstilsynet kan evaluere på ordningen. Det geotermiske anlæg kan ikke pålægges permanent at anmelde omkostninger til Forsyningstilsynet, men alene til brug for tilsynets analyser. Forsyningstilsynet tilrettelægger databehov og informerer det geotermiske anlæg herom.

Endeligt foreslås det, at overskydende, dvs. sparede, gratis tildelte CO₂-kvoter, hvor overskuddet af gratis CO₂-kvoter er opstået ved statsligt støttet CO₂-fangst, -transport, -lagring og -udnyttelse, skal overføres til den støttede CO₂-fangstenhed, som skal lade værdien indgå i beregningen af støttebeløbet med henblik på at finansiere CO₂-fangsten. Samtidig foreslås det, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om bl.a. beregningen af støttede gratis tildelte CO₂-kvoter opstået ved statsligt støttet CO₂-fangst, -transport, -lagring og -udnyttelse og om fremgangsmåde for overførsel af CO₂-kvoterne til CO₂-fangstenheden.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Undtagelse af opvarmet vand fra geotermiske anlæg fra prisreguleringen

2.1.1. Gældende ret

Den gældende økonomiske regulering af fjernvarmesektoren fremgår af varmforsyningslovens kapitel 4.

Udgangspunktet for prisreguleringen følger af § 20, stk. 1, i varmforsyningsloven. Prisreguleringen indebærer, at varmepriserne reguleres efter princippet om nødvendige omkostninger. De regulerede varmforsyningsvirksomheder, herunder geotermiske anlæg, kan i varmeprisen indregne nødvendige udgifter til bl.a. energi, andre driftsomkostninger og administration. Geotermiske anlæg kan endvidere indregne nødvendige udgifter til efterforskning i varmeprisen.

Det er Forsyningstilsynet, der i forbindelse med sit tilsyn med varmepriserne afgør hvilke udgifter og omkostninger, der må anses for nødvendige, og som derfor kan indregnes i priserne. Derudover må prisen ikke være urimelig, jf. § 21, stk. 4, i varmforsyningsloven.

Det følger af § 20 b i varmemforsyningsloven, at visse varmemforsyningsvirksomheder under nærmere betingelser kan indregne et overskud i varmeprisen ud over de nødvendige omkostninger for derigennem at opnå en fortjeneste. Det drejer sig bl.a. om geotermiske anlæg, som leverer opvarmet vand til et kollektivt varmemforsyningsanlæg. Muligheden for indregning af et overskud er således en undtagelse til udgangspunktet i § 20, stk. 1, i varmemforsyningsloven, om, at alene nødvendige omkostninger kan indregnes i prisen for varme.

De virksomheder, der er omfattet af varmemforsyningslovens mulighed for indregning af overskud i varmeprisen, kan som udgangspunkt indregne et overskud på almindelige kommercielle vilkår. Overskuddets størrelse afhænger derfor som udgangspunkt af aftalen om levering til det kollektive varmemforsyningsanlæg.

Det følger dog af Forsyningstilsynets praksis, at den samlede varmepris inklusive et § 20 b overskud ikke må overstige den såkaldte substitutionspris. Substitutionsprisprincippet er ikke fastsat ved lov, men er udviklet og fastslået i administrativ praksis ud fra begrebet nødvendige omkostninger, jf. § 20, stk. 1, i varmemforsyningsloven.

Efter substitutionsprisprincippet skal prisen for varme, der leveres fra en ekstern varmeproducent til et kollektivt varmemforsyningsanlæg, fastsættes som det laveste af leverandørens (den eksterne varmeproducent) omkostningsbestemte pris eller varmetaftagerens substitutionspris. Substitutionsprisen bliver herved en maksimalpris. Substitutionsprisen udgør varmetaftagerens pris ved at fremskaffe en tilsvarende varmemængde enten ved egenproduktion eller ved køb fra en anden leverandør. Det indebærer, at det geotermiske anlæg, der leverer varme til et kollektivt varmemforsyningsanlæg, ikke vil kunne få solgt varme med overskud ud over substitutionsprisen, hvis en anden varmeproducent eller den aftagende varmemforsyningsvirksomhed selv kan levere eller producere varmen billigere.

En varmemforsyningsvirksomheds substitutionspris er dynamisk og kan ændre sig fra år til år. Det er Forsyningstilsynet, der af egen drift eller på baggrund af en anmeldelse eller en klage, jf. § 3, stk. 2, i lov om Forsyningstilsynet, kan vurdere, om substitutionsprisprincippet finder anvendelse i et konkret leveringsforhold, herunder fastsætte substitutionsprisen.

De virksomheder, der er omfattet af varmemforsyningslovens prisregulering, er derudover omfattet af en anmeldelsespligt af visse oplysninger til Forsyningstilsynet efter § 21, stk. 1, i varmemforsyningsloven. Anmeldelsespligten indebærer, at bl.a. priser for ydelser omfattet af § 20 og § 20 b i varmemforsyningsloven skal anmeldes til Forsyningstilsynet med angivelse af grundlaget for indregningen efter nærmere regler fastsat af tilsynet.

Det følger af § 21, stk. 4, i varmemforsyningsloven, at Forsyningstilsynet bl.a. fører tilsyn med de priser (i bestemmelsen »tariffer«), som de regulerede virksomheder maksimalt kan opkræve for den producerede og leverede varme, dvs. den offentligt regulerede varmepris.

Forsyningstilsynet kan gribe ind, såfremt priser, herunder priser aftalt mellem parter, og betingelser m.v. er i strid med eller urimelige i henhold til varmemforsyningsloven eller regler udstedt i henhold hertil. Forsyningstilsynet vil kunne kræve en reduktion af en varmepris, hvis den f.eks. overstiger substitutionsprisen ved pålæg om regulering af fremtidige varmepriser.

Det følger af § 23 b, stk. 2, i varmemforsyningsloven, at Forsyningstilsynet udarbejder og offentliggør periodiske analyser af de af loven omfattede anlægs indtægts- og omkostningsforhold og vurderinger af disse anlægs udførelse af deres opgaver. Forsyningstilsynet gør klima-, energi- og forsyningsministeren opmærksom på forhold, som tilsynet mener kan have betydning for ministerens varetagelse af opgaver efter varmemforsyningsloven, jf. stk. 8.

Det følger af § 33 i varmemforsyningsloven, at undlader nogen rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet i medfør af § 21, stk. 1, 4 eller 5, eller § 22, stk. 2, kan Forsyningstilsynet som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder. Der er udpantningsret for de i stk. 1 nævnte bøder, jf. stk. 2.

Det følger af § 34, stk. 1, nr. 7, i varmemforsyningsloven, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der meddeler bl.a. Forsyningstilsynet urigtige eller vildledende oplysninger eller efter anmodning undlader at afgive eller tilvejebringe oplysninger.

2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med den politiske aftale om lov om klima fra den 6. december 2019 har Danmark fået en målsætning om, at udledningen af drivhusgasser skal reduceres med 70 pct. i 2030 i forhold til 1990. Udbredelse af geotermi kan spille en rolle i at sikre en grøn varmemforsyning baseret på flere forskellige varmekilder.

Geotermisk energi er varme, der produceres i jordens indre. Der er flere geologiske forhold, der udfordrer indvindingen af geotermisk varme til fjernvarmebrug. Udnyttelsen af den geotermiske varme afhænger af, om der er vandholdige lag i undergrunden (et såkaldt reservoir), og om vandet kan pumpes op og særligt tilbage i undergrunden igen. Ligeledes afhænger udnyttelsen af vandets kvalitet og beskaffenhed.

Geotermi er på nuværende tidspunkt ikke en meget udbredt teknologi i Danmark. Geotermisk efterforskning er af natur en særligt risikabel aktivitet, som, uanset hvor omhyggeligt den forberedes og gennemføres, kan ende med, at der ikke er grundlag for at etablere geotermisk varmemproduktion. Desuden kan også succesfulde borerer ved geotermisk efterforskning være meget omkostningstunge. Til gengæld er gevinsten ved et succesfuldt forløb af efterforskning og drift af et geotermisk anlæg, at geotermisk varme kan bidrage til en omkostningseffektiv grøn varmemforsyning baseret på flere forskellige varmekilder i årene fremover.

Den gældende prisregulering i varmemforsyningsloven kan skabe usikkerhed om det geotermiske anlægs økonomiske rammevilkår. Denne usikkerhed kan reducere nogle private aktørers incitament til at investere i geotermi, selvom varmemforsyningsloven giver mulighed for, at geotermiske anlæg ved levering af opvarmet vand til et kollektivt varmemforsyningsanlæg, vil kunne indregne et overskud i prisen.

Det følger af de politiske aftaler, at der skal indføres en særskilt prisregulering af geotermisk varme i varmemforsyningsloven.

Varmemforsyningsloven indeholder på nuværende tidspunkt ikke regler, der giver mulighed for efter ansøgning til Forsyningstilsynet og under visse betingelser at få undtaget levering af opvarmet vand fra et geotermisk anlæg fra varmemforsyningslovens gældende prisregulering og det i administrativ praksis udviklede substitutionsprisprincip.

Det er ministeriets vurdering, at indførelsen af en mulighed i varmemforsyningsloven for at få opvarmet vand fra geotermiske anlæg undtaget fra prisreguleringen vil kunne bidrage til at fremme udnyttelsen af geotermi.

Med lovforslaget foreslås det derfor, at Forsyningstilsynet efter ansøgning vil skulle undtage levering af opvarmet vand fra geotermiske anlæg til et kollektivt varmemforsyningsanlæg fra den gældende prisregulering, såfremt visse betingelser er opfyldt. Undtagelsen vil finde anvendelse for både det geotermiske anlæg og det kollektive varmemforsyningsanlæg, som det opvarmede vand leveres til.

Der foreslås en række betingelser for at kunne blive undtaget fra den gældende prisregulering. Det foreslås således, at der skal være indgået en aftale mellem parter, der er uafhængige og med modsatrettede

interesser. Aftalen vil i hele aftaleperioden skulle indeholde visse forbrugerbeskyttende elementer. Det drejer sig bl.a. om et loft over de omkostninger, som det kollektive varmforsyningsanlæg vil kunne komme til at afholde, en sikring af, at det geotermiske anlæg etableres og drives effektivt, og af at det kollektive varmforsyningsanlæg vil skulle have en andel af eventuelle effektiviseringsgevinster. Projektet for det geotermiske anlæg vil skulle være godkendt af kommunalbestyrelsen efter varmforsyningslovens godkendelsesregler og derudover efter aftaleparternes vurdering være det selskabsøkonomisk mest fordelagtige.

Det foreslås, at det kollektive varmforsyningsanlæg, som det opvarmede vand leveres til, vil kunne indsende en ansøgning til Forsyningstilsynet sammen med dokumentation for og en beskrivelse af, hvordan betingelserne for en undtagelse er opfyldt i aftalen. Beskrivelsen vil skulle være underskrevet af begge aftaleparter. Aftaleparterne vil endvidere skulle indsende en erklæring på tro og love om, at betingelserne er opfyldt.

Forslaget indebærer, at Forsyningstilsynet efter ansøgning vil skulle vurdere, at betingelserne for en undtagelse er opfyldt. Forsyningstilsynet vil her kunne lægge aftaleparternes erklæring på tro og love til grund.

Det foreslås i den forbindelse, at Forsyningstilsynets almindelige indgrebsbeføjelser i priser og betingelser ikke vil finde anvendelse på opvarmet vand, der undtages i medfør af den foreslåede regulering.

Det foreslås endelig at indføre en særskilt årlig anmeldelsespligt for det kollektive varmforsyningsanlæg for udgifter til køb og nyttiggørelse af det opvarmede vand, der undtages prisreguleringen. Der indføres desuden en anmeldelsespligt for det geotermiske anlæg for omkostninger til levering af geotermisk varme. Anmeldelse af oplysninger fra det geotermiske anlæg tilrettelægges af Forsyningstilsynet med henblik på at etablere grundlag for analyse af omkostninger til produktion af geotermisk varme. Anmeldelsespligten for det geotermiske anlæg er således ikke tiltænkt at være permanent. Anmeldelsespligten til Forsyningstilsynet foreslås at indtræde fra tidspunktet for idriftsættelse af det geotermiske anlæg efter nærmere regler fastsat af Forsyningstilsynet. Formålet er at sikre, at Forsyningstilsynet vil kunne udarbejde en analyse af virkningen af den foreslåede regulering med henblik på eventuelle ændringer i reguleringen af fremtidige geotermiprojekter.

2.2. Overførsel af CO₂-kvoter til statsstøttede CO₂-fangstenheder

2.2.1. Gældende ret

I medfør af § 19 i lov om CO₂-kvoter tildeles nogle varmeproducenter omfattet af varmforsyningslovens prisregulering i kapitel 4 gratis CO₂-kvoter til hel eller delvis dækning af varmeproduktionen.

I de tilfælde, hvor varmeproducenten ikke anvender de gratis tildelte CO₂-kvoter, fordi CO₂-udledningen er mindre end antaget i kvotetildelingen, skal de overskydende gratis tildelte CO₂-kvoter efter gældende ret modregnes i varmeprisen, jf. varmforsyningslovens § 20, stk. 9. Det betyder, at de overskydende gratis tildelte CO₂-kvoter skal komme varmekunderne til gode i stedet for varmeproducenten i overensstemmelse med princippet om nødvendige omkostninger i varmforsyningslovens § 20, stk. 1.

Bestemmelsen i varmforsyningslovens § 20, stk. 9, modsvarer bestemmelsen i varmforsyningslovens § 20, stk. 8, hvorefter varmeproducenters køb af CO₂-kvoter til dækning af CO₂-udledning kan indregnes i varmeprisen, når de gratis tildelte CO₂-kvoter ikke er tilstrækkelige til at dække CO₂-udledningen fra varmeproduktionen.

I medfør af varmforsyningslovens § 20, stk. 11, er klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiget

til at fastsætte nærmere regler om de overskydende gratis tildelte CO₂-kvoter, som skal modregnes efter varmemforsyningslovens § 20, stk. 9, i varmeprisen, herunder regler for administration af ordningen. Ministeren kan herunder fastsætte bestemmelse om værdifastsættelse af de i 1. pkt. nævnte kvoter, om tildeling og forbrug af CO₂-kvoter til varmeproduktion, om tidspunkt og fremgangsmåde vedrørende overførsel af gratis CO₂-kvoter i forholdet mellem varmeproduktionsenheder og varmetaftagere ved underskud eller overskud af kvoter og om fordeling af gratis CO₂-kvoter mellem flere varmetaftagere.

Bemyndigelsen er anvendt til at fastsætte regler i bekendtgørelse nr. 1181 af 2012 om CO₂-kvoter tildelt til varmeproduktion. I bekendtgørelsen er fastsat regler om bl.a. fremgangsmåden for modregning, beregning af CO₂-udledningen fra varmeproduktion, værdien af overskuddet af varmekvoter og information om omfanget af CO₂-udledning fra varmeproducenten til varmetaftagerne.

2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Fangst, lagring og anvendelse af CO₂ er en klimateknologi, som kan give et væsentligt bidrag til at opfylde Danmarks samlede klimamålsætning. Imidlertid er der i dag ikke et tilstrækkeligt økonomisk incitament til at fange og anvende eller lagre CO₂. Med Klimaaftale for energi og industri mv. 2020 har aftalepartierne derfor besluttet at afsætte en pulje til at fremme fangst og lagring af CO₂ på i alt 16 mia. kr., som udmøntes i perioden 2024 til 2048. Puljen skal støtte fangst og lagring af 0,4 mio. tons CO₂ per år fra 2025 og yderligere 0,5 mio. tons CO₂ per år fra 2030.

Støttepuljen skal således være med til at finansiere etablering af en samlet værdikæde for fangst, transport og lagring eller anvendelse af CO₂, der kan bidrage med reduktioner af Danmarks CO₂-udledninger. Støttepuljen målrettes i første fase CO₂-fangst, hvor fangstoperatører efterfølgende køber sig til transport og lagring. Varmeproduktion er en væsentlig punktkilde til CO₂-udledning.

Efter de gældende regler skal alle overskydende gratis CO₂-kvoter tildelt efter § 19 i lov om CO₂-kvoter til varmeproducenter omfattet af varmemforsyningsloven modregnes i varmeprisen efter varmemforsyningslovens § 20, stk. 1, jf. § 20, stk. 9, uanset hvordan overskuddet af gratis CO₂-kvoter er opstået.

Varmemforsyningslovens § 20, stk. 9, vil i tilfælde af støtte til fangst, transport, lagring og udnyttelse af CO₂ medføre, at den statslige støttepulje indirekte kommer til at betale for varmekundernes varmemforbrug, idet støttepuljen netop skal bidrage til at etablere CO₂-fangst, som har til hensigt at nedsætte CO₂-udledningen fra varmeproducenten. Det vil nedsætte CO₂-udledningen hos varmeproducenten og dermed behovet for CO₂-kvoter.

Modregnes de overskydende gratis tildelte CO₂-kvoter i varmeprisen, bliver nedsættelsen i varmeprisen finansieret af støtten til CO₂-fangst. I den situation, hvor en varmemforsyningsvirksomhed modtager statsstøtte til CO₂-fangst, -transport, -lagring og -udnyttelse, hvorved virksomheden kan nedsætte CO₂-udledningen, kan støtten potentielt flyde videre til varmemforsyningsvirksomhedens kunder, såfremt virksomheden som følge af de sparede gratis tildelte CO₂-kvoter nedsætter varmepriserne med et tilsvarende beløb. Dette vil eventuelt kunne medføre indirekte statsstøtte i form af lavere varmepriser til de af virksomhedens kunder, der udøver økonomisk aktivitet. Værdien af eventuelt overskydende gratis CO₂-kvoter, der er opstået som følge af en statslig støtte til CO₂-fangst, -transport, -lagring og -udnyttelse, skal derfor overføres til CO₂-fangstenheden.

Det vil også understøtte den politiske beslutning i En køreplan for fangst, transport og lagring af CO₂ om en markedsbaseret udrulning af CCS på sigt.

På den baggrund foreslås det at indføre en bestemmelse i varmemforsyningsloven om, at overskydende gratis tildelte CO₂-kvoter, hvor den eller de overskydende gratis CO₂-kvoter er opstået ved statslig støttet CO₂-fangst, skal overføres til den statsstøttede CO₂-fangstenhed, som vil skulle lade værdien af den eller de overskydende gratis CO₂-kvoter indgå i beregningen af støttebeløbet.

Den foreslåede bestemmelse om, at overskydende gratis CO₂-kvoter, som er opstået ved statslig støtte, skal overføres til den statsstøttede CO₂-fangstenhed, er formuleret således, at det ikke kun vil være den allerede besluttede støttepulje på 16 mia. kr., der vil blive omfattet. Eventuelle fremtidige statslige støttepuljer til CO₂-fangst vil også være omfattet.

Ved støtte eller statslig støtte forstås al støtte, der er omfattet af EU's statsstøttebegreb, som det er defineret i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) art. 107, stk. 1, herunder statsstøtte fra staten, kommuner, m.v.

Det foreslås samtidig, at ministerens bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om de overskydende gratis tildelte CO₂-kvoter m.v. ændres, således at det sikres, at klima-, energi- og forsyningsministeren også vil kunne fastsætte nærmere regler om de overskydende gratis kvoter, som skal overføres til statsstøttede CO₂-fangstenheder. Det gælder f.eks. regler om beregning og værdifastsættelse af de overskydende gratis CO₂-kvoter opstået ved statslig støttet CO₂-fangst. Ministeren vil i medfør af den foreslåede ændring også kunne fastsætte regler om administration af den nye ordning med overførsel af CO₂-kvoter til statsligt støttede CO₂-fangstenheder, herunder om tidspunkt og fremgangsmåde for overførsel af CO₂-kvoter fra varmeproduktionsenheder til CO₂-fangstenheder. Der ændres i øvrigt ikke ved, hvad ministeren allerede i dag kan fastsætte regler om. Det er således alene en udvidelse af ministerens bemyndigelser til at fastsætte regler om CO₂-kvoter til varmeproduktion.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

For så vidt angår overførsel af gratis tildelte CO₂-kvoter til statsstøttede CO₂-fangstenheder, vurderes lovforslaget ikke at have økonomiske eller implementeringsmæssige konsekvenser for regioner og kommuner.

Forsyningstilsynet fører allerede i medfør af varmemforsyningslovens § 21 tilsyn med, at de overskydende CO₂-kvoter modregnes i varmeprisen i overensstemmelse med reglerne. Lovforslaget om, at overføre CO₂-kvoter til CO₂-fangstenheden ændrer ikke ved dette tilsyn. Lovforslaget ændrer udelukkende på, hvilke CO₂-kvoter der indregnes i varmeprisen i de tilfælde, hvor en varmemforsyningsvirksomhed også deltager i statsligt støttet CO₂-fangst.

For så vidt angår undtagelse af opvarmet vand fra geotermiske anlæg fra prisreguleringen, vurderes lovforslaget ikke at have økonomiske eller implementeringsmæssige konsekvenser for regioner.

Denne del af lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske eller implementeringsmæssige konsekvenser for kommuner. Det skyldes, at kommunerne allerede er godkendelses- og planlægningsmyndighed efter de gældende regler i varmemforsyningsloven. Kommunerne godkender projekter for kollektive varmemforsyningsanlæg, hvis projektet er det samfundsøkonomisk mest fordelagtige projekt.

De med lovforslaget foreslåede krav om, at projektet for etablering af det geotermiske anlæg skal være godkendt af kommunalbestyrelsen efter varmemforsyningslovens krav om positiv samfundsøkonomi indebærer således ikke nye opgaver for kommunerne.

Den foreslåede indførelse af en mulighed for efter ansøgning af få undtaget opvarmet vand fra geotermi-

ske anlæg fra prisreguleringen forventes at medføre mindre administrative konsekvenser for Forsyningstilsynet. Det skyldes, at ansøgning om undtagelse fra den gældende prisregulering, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, vil skulle indsendes til Forsyningstilsynet for en gennemgang af, om betingelserne herfor er opfyldt. Inden for de næste år forventes det at dreje sig om ganske få ansøgninger, formentlig færre end fem. Undtages opvarmet vand fra et geotermisk anlæg fra prisreguleringen, vil Forsyningstilsynet derimod ikke skulle føre tilsyn med overholdelsen af princippet om nødvendige omkostninger.

Lovforslaget vil for så vidt angår undtagelse af opvarmet vand fra geotermiske anlæg fra prisreguleringen ligeledes kunne medføre mindre implementeringskonsekvenser for Forsyningstilsynet, såfremt Forsyningstilsynet i forbindelse med udmøntning af den foreslåede hjemmel, jf. lovforslagets § 1, nr. 13, ved bekendtgørelse fastsætter nærmere regler om anmeldelse.

Det vurderes, at den administrative opgave kan håndteres inden for de eksisterende rammer og ressourcer i Forsyningstilsynet, jf. § 23 c, i varmemforsyningsloven.

De foreslåede anmeldelseskrav har til formål at sikre, at Forsyningstilsynet vil kunne evaluere den foreslåede nye prisregulering således, at eventuelle uhensigtsmæssigheder vil kunne tilrettes til fremtidige projekter for geotermiske anlæg. En af Forsyningstilsynets opgaver efter varmemforsyningsloven er bl.a. at udarbejde periodiske analyser af omkostningsforhold for de af loven omfattede anlæg. Den foreslåede indsættelse af en pligt for Forsyningstilsynet til at udarbejde en analyse inden for 5 år efter idriftsættelse af det geotermiske anlæg, jf. lovforslagets § 1, nr. 14, vurderes således ikke i sig selv at føre til et øget ressourcebehov hos Forsyningstilsynet. Det er på nuværende tidspunkt ikke hensigten at fastsætte nærmere krav til, hvordan Forsyningstilsynet vil skulle udarbejde denne analyse. Det vurderes således, at opgaven vil kunne håndteres inden for eksisterende rammer og ressourcer i Forsyningstilsynet.

Lovforslaget vurderes at være i overensstemmelse med principperne om digitaliseringsklar lovgivning.

Lovforslaget lever op til princip 1 om digitaliseringsklar lovgivning om enkle og klare regler.

Lovforslaget lever op til princip 2 om digital kommunikation, da lovforslaget giver ministeren og Forsyningstilsynet hjemmel til at fastsætte regler om elektronisk dokumentation eller anmeldelse.

De resterende principper er ikke relevante for lovforslaget.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

For så vidt angår overførsel af CO₂-kvoter til statsstøttede CO₂-fangstenheder, vurderes lovforslaget ikke at have direkte økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Forslaget om, at værdien af overskydende gratis CO₂-kvoter skal indgå i beregningen af støttebeløbet til CO₂-fangst, -transport, -lagring og -udnyttelse, har ikke i sig selv direkte økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Forslaget vil medføre, at værdien af overskydende gratis CO₂-kvoter, som er opstået pga. CO₂-fangst, ikke modregnes i varmeprisen, hvorved varmepriserne fastholdes på samme niveau som ellers.

Forslaget har til hensigt at bidrage til, at der på længere sigt skabes et marked for fangst, transport og lagring eller anvendelse.

For så vidt angår undtagelse af opvarmet vand fra geotermiske anlæg fra prisreguleringen vurderes lovforslaget ikke at have væsentlige direkte økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

De gældende regler i varmemforsyningsloven indeholder mulighed for produktion af geotermisk varme på

lige fod med andre teknologier til produktion af varme. Lovforslaget medfører, at det bliver muligt for opvarmet vand fra geotermiske anlæg efter ansøgning, og hvis en række nærmere angivne betingelser er opfyldt, at blive undtaget fra prisreguleringen, jf. § 20 i varmemforsyningsloven. Lovforslaget medfører således ændringer i vilkår, men ikke ændringer i adgangen til at producere geotermisk varme.

For varmeaftagerne, herunder erhvervslivet, kan denne del af lovforslaget dog medføre øgede omkostninger til varme. Det skyldes, at fritagelsen for substitutionsprisprincippet indebærer, at varmeaftagerne ikke er sikret den billigste varme i hele kontraktens løbetid. Hvis der i kontraktperioden kommer billigere alternativer, kommer det ikke nødvendigvis varmeaftagerne til gavn.

Lovforslaget vurderes at have adfærdsvirkninger i forhold til at øge produktionen af geotermisk varme

Da investeringer i geotermiske anlæg er relativt store og etableringshorisonten kan være lang sammenlignet med andre energiproduktionsanlæg, vurderes dette at have en positiv indflydelse på incitamentet til at investere i produktion af opvarmet vand fra geotermiske anlæg. Dette vurderes i særlig grad at gøre sig gældende ved projekter baseret på stordrift, hvor etableringsfasen og dermed kapitalbindingen kan være særligt lang.

Det er vurderingen, at en øget satsning på geotermi vil føre til produktudvikling og dermed en forbedring af produktiviteten, som kan bidrage til lavere priser på opvarmet vand produceret på geotermiske anlæg. Dermed bliver geotermi en mere konkurrencedygtig varmekilde, som kan bidrage til øget konkurrence i forhold til andre teknologier, herunder biomasse og store varmepumper.

Samlet set vurderes lovforslaget ikke at medføre væsentlige administrative omkostninger for virksomhederne, der efter ansøgning undtages den gældende prisregulering.

Dog medfører denne del af lovforslaget få administrative omkostninger for virksomhederne i forbindelse med ansøgning til Forsyningstilsynet.

Derudover medfører lovforslaget administrative omkostninger, fordi det geotermiske anlæg og de kollektive varmemforsyningsanlæg vil skulle anmelde omkostninger og udgifter til det opvarmede vand, der undtages prisreguleringen, til Forsyningstilsynet fra tidspunkt for idriftsættelsen af det geotermiske anlæg.

På baggrund af oplysninger fra Forsyningstilsynet om, at tilsynet forventer at kræve færre oplysninger end for anlæg under den gældende prisregulering, er det vurderingen, at lovforslaget alt i alt vil medføre lidt færre administrative omkostninger og under bagatelgrænsen for krav om kvantificering på 4 mio. kr.

I forhold til principperne om agil erhvervsrettet regulering vurderes princippet om anvendelse af nye forretningsmodeller ikke at være relevant, da lovforslaget ikke ændrer på anvendelsen af forretningsmodeller.

Princippet om mere enkel og formålsbestemt regulering vurderes at være relevant for så vidt angår prisregulering af geotermiske anlæg, da denne del af lovforslaget forventes at medføre en lettere anmeldelse til Forsyningstilsynet for de omfattede virksomheder i form af forventeligt færre data.

Princippet om teknologineutral regulering opfyldes ikke med lovforslaget for så vidt angår prisregulering af geotermiske anlæg, idet lovforslaget netop giver mulighed for særlige vilkår for varme fra et geotermisk anlæg i forhold til andre teknologier til varmeproduktion.

Princippet om teknologineutral regulering vurderes at være relevant, idet lovforslaget for så vidt angår overførsel af CO₂-kvoter til statsstøttede CO₂-fangstenheder gælder for alle typer af anlæg omfattet af varmemforsyningsloven.

Princippet om helhedstænkende regulering vurderes at være relevant, da de nuværende regler om modregning af gratis tildelte CO₂-kvoter i varmeprisen skal hænge sammen med støttepuljen, der udbydes.

Princippet om at sikre brugervenlig digitalisering vurderes at være opfyldt for den del af lovforslaget, der vedrører prisregulering af geotermiske anlæg, da de omfattede virksomheder vil være forpligtede til årligt at indberette produktionsomkostninger og priser, som de i forvejen må forventes at være i besiddelse af.

Princippet om at sikre brugervenlig digitalisering vurderes ikke at være relevant for denne del af lovforslaget, der vedrører overførsel af CO₂-kvoter til statsstøttede CO₂-fangstenheder. Det er forventningen, at de foreslåede bemyndigelser vil blive udmøntet på en brugervenlig måde i forhold til at lade overskydende gratis CO₂-kvoter indgå i beregningen af støttebeløbet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Muligheden for at undtage opvarmet vand fra geotermiske anlæg fra prisreguleringen vurderes at kunne øge incitamentet og dermed fremme udnyttelsen af geotermi.

Eftersom geotermisk varme er en vedvarende energiform, vil den ændrede regulering potentielt kunne føre til en reduktion i CO₂-udledningerne. De potentielle effekter frem mod 2030 forventes dog at være beskedne, da geotermi har en lang etableringshorisont, og størstedelen af fjernvarmesektoren forventes at være omstillet til vedvarende energi i 2030. Den resterende fossile varmeproduktion forventes i 2030 begrænset til spids- og reservelast, dvs. i forbindelse med spidsbelastning, hvor fossil varmeproduktion kan anvendes som den sidst prioriterede varmeproduktion, eller som reserveproduktion, hvis anden varmeproduktion ikke er tilgængelig.

Eventuelt fossil varmeproduktion ventes af tekniske årsager ikke at kunne fortrænges af geotermi, samt affaldsvarme, der i udgangspunktet prioriteres før anden varmeproduktion. I Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi fra juni 2020 er bl.a. aftalt, at kapaciteten i affaldsforbrændingssektoren skal tilpasses de danske affaldsmængder frem mod 2030. Her vil geotermiske anlæg i visse tilfælde kunne erstatte varmeproduktionen fra affaldsforbrændingsanlæg, der lukkes som følge af Klimaplanen – alternativt forventes andre anlæg, der er baseret på vedvarende energi, at erstatte affaldsvarmen. Det drejer sig eksempelvis om varmepumpe- og biomasseanlæg. Geotermi vurderes derfor ikke at ændre på mængden af fossil varmeproduktion, men vil kunne erstatte affald som varmekilde, i det omfang der vil være et sammenfald mellem placering af geotermianlæg og de affaldsforbrændingsanlæg, der tages ud af drift. Frem mod 2030 forventes det kun at være i Aarhus, at der etableres ny geotermisk varmeproduktionskapacitet.

En øget udbredelse af geotermi kan spille en rolle i at sikre en grøn varmeforsyning baseret på flere forskellige varmekilder.

For så vidt angår overførsel af CO₂-kvoter til statsstøttede CO₂-fangstenheder har lovforslaget til hensigt at bidrage til etablering af en samlet værdikæde for fangst, transport og lagring eller anvendelse af CO₂, der kan bidrage med CO₂-reduktioner. Forslaget har ikke i sig selv direkte klimamæssige gevinster, men hænger sammen med den statslige CCUS-pulje, som vurderes at kunne bidrage med CO₂-reduktioner i størrelsesordenen på 0,4 mio. ton årligt i 2025 og 0,9 mio. ton årligt i 2030.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Forslaget om at undtage opvarmet vand fra geotermiske anlæg fra prisreguleringen indeholder ingen EU-retlige aspekter.

Forslaget om overførsel af overskydende CO₂-kvoter til statsligt støttede CO₂-fangstenheder har statsstøtteretlige aspekter.

I den situation, hvor en varmforsyningsvirksomhed modtager statsstøtte til CO₂-fangst, -transport, -lagring og -udnyttelse, hvorved virksomheden kan nedsætte CO₂-udledningen, kan støtten potentielt flyde videre til varmforsyningsvirksomhedens kunder, såfremt virksomheden som følge af de sparede gratis CO₂-kvoter nedsætter varmepriserne med et tilsvarende beløb. Dette vil eventuelt kunne medføre indirekte statsstøtte i form af lavere varmepriser til de af virksomhedens kunder, der udøver økonomisk aktivitet. Værdien af eventuelt overskydende eller sparede gratis CO₂-kvoter, der er opstået som følge af statsligt støttet CO₂-fangst, skal derfor overføres til CO₂-fangstenheden.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 25. maj – 24. juni 2022 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Københavns Kommune, Albertslund Kommune, Allerød Kommune, Assens Kommune, Ballerup Kommune, Billund Kommune, Bornholms Kommune, Brøndby Kommune, Brønderslev Kommune, Dragør Kommune, Egedal Kommune, Esbjerg Kommune, Fanø Kommune, Favrskov Kommune, Faxe Kommune, Fredensborg Kommune, Fredericia Kommune, Frederiksberg Kommune, Frederikshavn Kommune, Frederikssund Kommune, Furesø Kommune, Faaborg-Midtfyns Kommune, Gentofte Kommune, Gladsaxe Kommune, Glostrup Kommune, Greve Kommune, Gribskov Kommune, Guldborgsund Kommune, Haderslev Kommune, Halsnæs Kommune, Hedensted Kommune, Helsingør Kommune, Herlev Kommune, Herning Kommune, Hillerød Kommune, Hjørring Kommune, Holbæk Kommune, Holstebro Kommune, Horsens Kommune, Hvidovre Kommune, Høje-Taastrup Kommune, Hørsholm Kommune, Ikast-Brande Kommune, Ishøj Kommune, Jammerbugt Kommune, Kalundborg Kommune, Kerteminde Kommune, Kolding Kommune, Køge Kommune, Langeland Kommune, Lejre Kommune, Lemvig Kommune, Lolland Kommune, Lyngby-Taarbæk Kommune, Læsø Kommune, Mariagerfjord Kommune, Middelfart Kommune, Morsø Kommune, Norddjurs Kommune, Nordfyns Kommune, Nyborg Kommune, Næstved Kommune, Odder Kommune, Odense Kommune, Odsherred Kommune, Randers Kommune, Rebild Kommune, Ringkøbing-Skjern Kommune, Ringsted Kommune, Roskilde Kommune, Rudersdal Kommune, Rødovre Kommune, Samsø Kommune, Silkeborg Kommune, Skanderborg Kommune, Skive Kommune, Slagelse Kommune, Solrød Kommune, Sorø Kommune, Stevn Kommune, Struer Kommune, Svendborg Kommune, Syddjurs Kommune, Sønderborg Kommune, Thisted Kommune, Tønder Kommune, Tårnby Kommune, Vallensbæk Kommune, Varde Kommune, Vejen Kommune, Vejle Kommune, Vesthimmerlands Kommune, Viborg Kommune, Vordingborg Kommune, Ærø Kommune, Aabenraa Kommune, Aalborg Kommune, Århus Kommune, Advokatrådet – Advokatsamfundet, Akademisk Arkitektforening, Ankenævnet på Energiområdet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdstilsynet, Asfaltindustrien, Billund Vand A/S, Biofos A/S, Blik- og Rørarbejderforbundet, Brancheforeningen Dansk Luftfart, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Små- og Mellemstore Vindmøller, Brintbranchen, Brunata, Bryggeriforeningen, Bornholms Energi og Forsyning (BEOF), Bopa Law, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BATT-kartellet), Byggecentrum, Byggeskadefonden, Cerius, Center for Electric Power and Energy (DTU), Clean Energy Invest ApS, CO-industri, Copenhagen Mer-

chants, Dana Petroleum, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), Danmarks Almene Boliger (BL), Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Danoil Exploration A/S, Dansk Affaldsforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Kontor/afdeling Biotek, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Facilities Management (DFM), Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gas Forening, Dansk Gasteknisk Center (DGC), Dansk Miljøteknologi, Dansk Solcelleforening, Dansk Standard, Dansk Transport og Logistik (DLTL), Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder, DANSKE ARK, Danske Maritime, Danske Mediedistributører, Danske Regioner, Danske Tegl, DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening), DANVAK, Datatilsynet, De frie Energiselskaber, Decentral Energi, DELTA Dansk Elektronik, DENFO, Danske Energiforbrugere, Rådet for grøn omstilling, DI, Dommerfuldmægtigforeningen, Drivkraft Danmark, DTU – Institut for Vindenergi, DTU – Myndighedsbetjening, E. ON Danmark A/S, Energi Danmark, Energi Fyn, Energiforum Danmark, Energiklagenævnet, Energisammenslutningen, Energycluster, Energisystemer ApS, Energitjenesten, Eniig, Equinor, European Energy, Eurowind Energy A/S, Evida, EWE Energie AG, Fagligt Fælles Forbund (3F), Finansrådet, Realkreditforeningen og Realkreditrådet – FinansDanmark, Fjernvarme Fyn, Fonden Kraka, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af fabrikanten og importører af elektriske belysningsarmaturer (FABA), Foreningen af fabrikanten og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA), Foreningen Biogasbranchen, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen for Slutbrugere af Energi, Forsyningstilsynet, Fredericia Spildevand A/S, Frederiksberg Forsyning, FSR Danske revisorer, Greenpeace, GreenTech Advisor, GTS (Godkendt Teknologisk service), Havarikommissionen for Offshore Olie- og Gasaktiviteter, Havarikommissionen, Hess Denmark ApS, HOFOR A/S, HOFOR Fjernkøling A/S, HOFOR Vind A/S, HOFOR el og varme, SMV Danmark, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for produktudvikling (IPU), Intelligent Energi, Ineos Danmark, IT-Branchen, Kjærgaard A/S, KlimaEnergi A/S, Kommunernes Landsforening, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landsbyggefonden, Landsforeningen af Solcelleejere, Landsforeningen Naboeer til Kæmpevindmøller, LCA Center, Lundsby Biogas, Middelgrundens Vindmøllelaug, Maabjerg Energy Center – MEC, NEAS Energy A/S, Nature Energy, NOAH Energi og Klima, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Noreco, NRGi Renewables A/S, Olie Gas Danmark, Plastindustrien, Ren Energi Oplysning (REO), SEAS-NVE, Siemens Gamesa, Solar Lightning Consultants ApS, Gaia Solar/ Solaropty/ Sunfactor, Solenergi Danmark A/S, Statens ByggeforskningsInstitut, Syd Energi (SE), Synergi, TEKNIQ Arbejdsgiverne, Teknologisk Institut, Total S. A., T-REGS, TREFOR/EWII, Varmepumpefabrikantforeningen, Vattenfall A/S, Vedvarende Energi, Vejle Spildevand, VELTEK – VVS- og El-Tekniske Leverandørers Brancheforening, Verdens Skove, Vestas Wind systems A/S, Wind Denmark, Wind Estate A/S, WWF Verdensnaturfonden, Økologisk Landsforening, Ørsted, Aalborg Portland A/S, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet, CTR, COWI, Danske Halmleverandører, EA Energianalyse, Energinet, Fors A/S, Gentofte og Gladsaxe Fjernvarme, MOE Rådgivende ingeniører, Netvarme, Niras, Planenergi, Plan og Projekt, Rambøll, VEKS, Verdo Randers, Vestforbrænding, Aalborg Energikoncern, Hulgaard Advokater, Oxfam IBIS, Ældresagen, og Kredsløb.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser	Ingen	Ingen

for stat, kommuner og regioner		
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	De foreslåede regler om geotermi forventes kun at medføre mindre administrative opgaver i forbindelse med implementering for Forsyningstilsynet. Implementeringen vurderes at kunne håndteres inden for de eksisterende rammer og ressourcer i Forsyningstilsynet. Forsyningstilsynet vil således kunne få mindre administrative opgaver, da ansøgning om undtagelse fra den gældende prisregulering vil skulle gennemgås af Forsyningstilsynet. Undtages opvarmet vand fra et geotermisk anlæg fra prisreguleringen, vil Forsyningstilsynet ikke skulle føre tilsyn med overholdelsen af princippet om nødvendige omkostninger. De foreslåede regler vil ligeledes kunne medføre mindre implementeringskonsekvenser for Forsyningstilsynet, såfremt Forsyningstilsynet i forbindelse med udmøntning af den foreslåede hjemmel fastsætter nærmere regler om anmeldelse. Endelig foreslås det, at Forsyningstilsynet udarbejder en analyse inden for 5 år efter idriftsættelse af det geotermiske anlæg, hvilket ligger inden for Forsyningstilsynets almindelige opgaver.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	De foreslåede regler om geotermi vurderes ikke at have direkte økonomiske konsekvenser. Dog kan erhvervslivet potentielt få højere varmeomkostninger, da fritagelsen for substitutionsprisprincippet indebærer, at varmeaftagerne ikke vil være sikret den billigste varme i hele kontraktens løbetid.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	De foreslåede regler om geotermi forventes at medføre færre implementeringsmæssige konsekvenser end for anlæg under den gældende prisregulering.

		ring og under bagatelgrænsen for krav om kvantificering på 4 mio. kr.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Muligheden for at undtage opvarmet vand fra geotermiske anlæg fra prisreguleringen vurderes at kunne øge incitamentet og dermed fremme udnyttelsen af geotermi. Eftersom geotermisk varme er en vedvarende energiform, vil den ændrede regulering potentielt kunne føre til en reduktion i CO₂-udledningerne. De foreslåede regler om overførsel af overskydende CO₂-kvoter til statsligt støttede CO₂-fangstenheder har ikke i sig selv direkte klimamæssige gevinster, men hænger sammen med den statslige pulje til CCUS, som vurderes at kunne bidrage med CO₂-reduktioner fra 2025.	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget om prisregulering af geotermiske anlæg indeholder ingen EU-retlige aspekter. Forslaget om overførsel af overskydende CO₂-kvoter til statsligt støttede CO₂-fangstenheder har statsstøtteretlige aspekter.	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Anvendelsesområdet for varmforsyningslovens prisregulering (kapitel 4) fremgår af § 20, stk. 1, i

varmeforsyningsloven. Virksomheder omfattet af § 20 kan alene indregne de nødvendige omkostninger, der fremgår af § 20, stk. 1.

Kollektive varmeforsyningsanlæg er omfattet af bestemmelsen i § 20, stk. 1, i varmeforsyningsloven. Ved kollektive varmeforsyningsanlæg forstås i medfør af § 2, stk. 1, i varmeforsyningsloven, virksomhed, der driver en række anlæg med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand. Såvel det geotermiske anlæg som det anlæg, som det opvarmede vand vil skulle leveres til, er kollektive varmeforsyningsanlæg og dermed omfattet af § 20, stk. 1, i varmeforsyningsloven.

Det følger af den foreslåede ændring af § 20, stk. 1, 1. pkt., at jf. dog stk. 7-18 og §§ 20 b og 20 c ændres til jf. dog stk. 7-19 og §§ 20 b, 20 c og 20 e.

Den foreslåede ændring i § 20, stk. 1, 1. pkt., er en konsekvens af den foreslåede indsættelse af nye bestemmelser i § 20, stk. 18, og § 20 e i varmeforsyningsloven.

Formålet med den foreslåede ændring er således at sikre korrekt henvisning til de nye bestemmelser i § 20, stk. 18, og § 20 e i varmeforsyningsloven.

Til nr. 2

Varvelforsyningslovens § 20, stk. 9, indeholder i dag en regel om, at værdien af overskydende gratis CO₂-kvoter tildelt til varmeproduktion i medfør af § 19 i lov om CO₂-kvoter skal modregnes i priserne for ydelser omfattet af varmeforsyningslovens § 20, stk. 1. Bestemmelsen i § 20, stk. 1, indeholder princippet om nødvendige omkostninger. Princippet indebærer, at de omfattede virksomheder kan opkræve de nødvendige omkostninger, der er forbundet med produktion og levering af opvarmet vand.

Virksomheder omfattet af varmeforsyningslovens § 20, stk. 1, skal således efter de gældende regler modregne værdien af de overskydende gratis CO₂-kvoter i den varmepris, som opkræves varvelfaftager for levering af opvarmet vand. Fremgangsmåden for overførsel til varvelfaftager er fastsat i bekendtgørelse nr. 1181 af 12. december 2012 om CO₂-kvoter tildelt til varmeproduktion. Modregningen i varmeprisen medfører, at overskydende gratis CO₂-kvoter kommer varvelfaftager til gode.

Modregning i varmeprisen er underlagt Forsyningstilsynets tilsyn med tariffer og betingelser m.v. i medfør af varmeforsyningslovens § 21. Modregning i varmeprisen skal således anmeldes til Forsyningstilsynet i medfør af § 21, stk. 1, og Forsyningstilsynet kan i medfør af § 21, stk. 4, give pålæg om ændring af varmeprisen, hvis tilsynet finder, at modregningen er i strid med reglerne eller urimelig.

Aftalepartierne bag Klimaaftalen for energi og industri mv. 2020 har besluttet at afsætte en markedsbase-ret pulje på 16 mia. kr. til bl.a. at indfange, anvende og lagre CO₂ fra 2024 med henblik på at opnå CO₂-reduktionseffekter. I det omfang, at CO₂-kvoteoverskuddet er opstået som følge af investeringer finansieret af en statslig støttepulje, er det ikke hensigtsmæssigt at lade værdien af de overskydende gratis tildelte CO₂-kvoter komme varvelfaftagerne til gode. Derimod bør værdien anvendes til at finansiere en del af investeringen i CO₂-fangst, således at det statslige støttebeløb vil kunne nedsættes.

Det følger af den foreslåede ændring i bestemmelsen i varmeforsyningslovens § 20, stk. 9, at der indsættes et nyt 2. pkt., hvorefter værdien af overskydende gratis CO₂-kvoter, hvor den eller de overskydende gratis CO₂-kvoter er opstået ved statsligt støttet CO₂-fangst, -transport, -lagring eller udnyttelse, skal overføres til CO₂-fangstenheden, som skal lade værdien indgå i beregningen af støttebeløbet.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at aftalepartierne bag Klimaplanen har besluttet at afsætte en

støttepulje for at skabe grobund for en samlet værdikæde for fangst, transport, lagring og anvendelse af CO₂, der kan bidrage med reduktioner.

Den foreslåede ændring vil medføre, at værdien af overskydende gratis CO₂-kvoter, som er opstået ved statsligt støttet CO₂-fangst m.v., ikke vil skulle overføres til varmeaftager i medfør af varmemforsyningslovens § 20, stk. 9, 1. pkt., men derimod til den CO₂-fangstenhed, som har modtaget støttebeløbet med henblik på, at CO₂-fangstenheden lader værdien indgå i beregningen af støttebeløbet.

Det vil medføre, at støttebeløbet vil blive nedsat med overskuddet.

Dermed vil de overskydende gratis CO₂-kvoter være med til at finansiere CO₂-fangstanlæggene i stedet for at nedsætte varmeprisen for varmeaftagerne. Det betyder samtidig, at den statslige støtte til de enkelte CO₂-fangstanlæg vil kunne nedsættes, og der dermed vil kunne støttes flere anlæg. Hermed sikres overholdelse af statsstøttere reglerne og princippet om indregning af nødvendige omkostninger i varmeprisen. Den statslige støttepulje forventes på længere sigt at skabe et marked for CO₂-udnyttelse og -lagring, hvilket dette lovforslag understøtter.

Den foreslåede bestemmelse i § 20, stk. 9, 2. pkt., i varmemforsyningsloven, om, at overskydende gratis CO₂-kvoter skal overføres til den statsligt støttede CO₂-fangstenhed, er formuleret således, at det ikke kun er den allerede besluttede støttepulje på 16 mia. kr., der vil være omfattet. Eventuelle fremtidige statslige støttepuljer til CO₂-fangst vil også være omfattet.

Ved støtte eller statslig støtte forstås al støtte, der er omfattet af EU's statsstøttebegreb, som det er defineret i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) art. 107, stk. 1, herunder statsstøtte fra staten og kommuner m.v.

En CO₂-fangstenhed behøver ikke i alle tilfælde at være udskilt fra den virksomhed omfattet af varmemforsyningslovens § 20, stk. 1, som har modtaget gratis CO₂-kvoter i medfør af § 19 i lov om CO₂-kvoter. I sådanne tilfælde vil værdien af den eller de overskydende CO₂-kvoter ikke skulle overføres til et andet selskab, men virksomheden skal fortsat lade værdien indgå i beregningen af støttebeløbet.

CO₂-fangstenheden kan også være et udskilt selskab, som alene håndterer CO₂-fangst. Det kunne f.eks. være kommunalt ejet tilknyttet virksomhed i medfør af § 2 f i varmemforsyningsloven eller § 4, stk. 2, i lov om elforsyning. I sådanne tilfælde vil værdien af den eller de overskydende CO₂-kvoter skulle overføres til fangstenheden, som drives som en tilknyttet virksomhed til den virksomhed, som har modtaget CO₂-kvoter i medfør af § 19 i lov om CO₂-kvoter. Det vil være den øvrige regulering af de enkelte virksomheder, der modtager CO₂-kvoter i medfør af § 19 i lov om CO₂-kvoter, der afgør, hvorvidt en CO₂-fangstenhed kan være en del af den virksomhed, der modtager CO₂-kvoter i medfør af § 19 i lov om CO₂-kvoter.

Det er hensigten, at der fastsættes nærmere regler om overførsel af værdien af overskydende gratis tildelte CO₂-kvoter til CO₂-fangstenheden i medfør af den foreslåede ændrede bemyndigelse i § 20, stk. 11, 2. pkt., jf. lovforslaget § 1, nr. 3, samt hvad der forstås ved overskydende gratis CO₂-kvoter opstået ved statsligt støttet CO₂-fangst, og hvordan værdien beregnes i medfør af den foreslåede bemyndigelse i varmemforsyningsloven § 20, stk. 11, 3. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 4. Se hertil bemærkninger til lovforslaget § 1, nr. 3 og 4.

Til nr. 3

Det fremgår af den gældende § 20, stk. 11, 1. pkt., i varmemforsyningsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om de overskydende gratis CO₂-kvoter efter stk. 9, herunder regler for administration af ordningen.

Bestemmelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1181 af 12. december 2012 om CO₂-kvoter tildelt til varmemproduktion. I bekendtgørelsen er der bl.a. fastsat regler om, hvordan man beregner CO₂-udledningen fra varmemproduktion, om fremgangsmåden ved modregning i varmeprisen, herunder at det er muligt at aftale en anden fremgangsmåde mellem parterne, og om information til varmefmodtageren om omfanget af CO₂-udledningen.

Det følger af de med lovforslagets § 1, nr. 3, foreslåede ændringer i varmemforsyningslovens § 20, *stk. 11, 1. pkt.*, at, herunder regler for administration af ordningen ændres til og regler om administration af ordningerne.

Ændringerne er en konsekvens af forslaget om indsættelse af et nyt punktum i § 20, stk. 9, i varmemforsyningsloven, i lovforslagets § 1, nr. 2, om, at der foreslås indført en særordning for overskydende gratis CO₂-kvoter opstået ved statsligt støttet CO₂-fangst, -transport, -lagring og -udnyttelse. Der vil herefter være to ordninger for overførsel af overskydende CO₂-kvoter.

Det er hensigten at anvende den udvidede bemyndigelse til bl.a. at fastsætte regler om, hvad der forstås ved CO₂-kvoter opstået ved statsligt støttet CO₂-fangst og om administration heraf.

I denne forbindelse vil det indgå, at der ved støtte eller statslig støtte forstås al støtte, der er omfattet af EU's statsstøttebegreb, som det er defineret i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) art. 107, stk. 1, herunder statsstøtte fra staten og kommuner m.v.

Til nr. 4

Det fremgår af 2. pkt. i § 20, stk. 11, i varmemforsyningsloven, at ministeren herunder kan fastsætte bestemmelse om værdifastsættelse af overskydende gratis CO₂-kvoter, om tildeling og forbrug af CO₂-kvoter til varmemproduktion, om tidspunkt og fremgangsmåde vedrørende overførsel af CO₂-kvoter i forholdet mellem varmemproduktionsenheder og varmeaftagere ved underskud eller overskud af kvoter og om fordeling af CO₂-kvoter mellem flere varmeaftagere.

Bestemmelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1181 af 12. december 2012 om CO₂-kvoter tildelt til varmemproduktion. I bekendtgørelsen er der bl.a. fastsat regler om, hvordan man beregner CO₂-udledningen fra varmemproduktion, om fremgangsmåden ved modregning i varmeprisen, herunder at det er muligt at aftale en anden fremgangsmåde mellem parterne, og om information til varmefmodtageren om omfanget af CO₂-udledningen.

Det følger af de med lovforslagets § 1, nr. 4, foreslåede ændringer i § 20, *stk. 11, 2. pkt.*, i varmemforsyningsloven, at kvoter og om fordeling af CO₂-kvoter mellem flere varmeaftagere ændres til kvoter, om fordeling af CO₂-kvoter mellem flere varmeaftagere og fremgangsmåde for overførsel af CO₂-kvoter fra varmemproduktionsenheder til CO₂-fangstenheder, jf. stk. 9, 2. pkt.

Ændringerne er en konsekvens af forslaget om ændringer af varmemforsyningslovens § 20, stk. 9, i lovforslagets § 1, nr. 2, om, at værdien af overskydende gratis CO₂-kvoter opstået ved statsligt støttet CO₂-fangst, -transport, -lagring og -udnyttelse, skal overføres til den CO₂-fangstenhed, som har modtaget støtte til etablering af CO₂-fangst.

Med ændringerne sikres det, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til også at fastsætte nærmere regler om de overskydende gratis kvoter, som skal overføres til statsstøttede CO₂-fangstenheder. Dermed vil ministeren også kunne fastsætte regler om beregning og værdifastsættelse af de overskydende gratis CO₂-kvoter opstået ved statslig støttet CO₂-fangst. Ministeren vil også kunne fastsætte regler om tidspunkt og fremgangsmåden for overførsel af CO₂-kvoter til CO₂-fangstenheder, som har modtaget statslig støtte til etablering af CO₂-fangst.

Det er forventningen, at den udvidede bemyndigelse i første omgang bl.a. vil blive anvendt til at fastsætte regler om, hvad der forstås ved CO₂-kvoter opstået ved statsligt støttet CO₂-fangst, herunder om beregning og værdiansættelse heraf, samt – ved behov – om sammenhængen med den gældende ordning for modregning af CO₂-kvoter i varmeprisen og om overførsel af CO₂-kvoter opstået ved statslig støttet CO₂-fangst til CO₂-fangstenheden. Det bemærkes i denne forbindelse, at det allerede af udbudsmaterialet fremgår, at værdien af CO₂-kvoter i forbindelse med CCUS-puljen skal opgøres som futureprisen (EUA Futures Price) ved tildeling af gratis CO₂-kvoter årligt. Det forventes, at vil blive taget højde herfor i fastsættelsen af reglerne.

En mindre del af stk. 2 foreslås nyaffattet af sproglige grunde. Det drejer sig om den del af sætningen, som handler om fordeling af CO₂-kvoter mellem flere varmeaftagere. For at kunne tilføje det foreslåede nye led i sætningen »om fremgangsmåden for overførsel af CO₂-kvoter fra varmeproduktionsenheder til CO₂-fangstenheder, jf. stk. 9, 2. pkt.«, er det nemlig nødvendigt at slette et »og« og indsætte et komma før, »om fordeling af CO₂-kvoter mellem flere varmeaftagere«. Den foreslåede nyaffattelse medfører ikke materielle ændringer af bestemmelsen. Bemyndigelsen indebærer således fortsat, at ministeren kan fastlægge fordelingen af CO₂-kvoter mellem varmeaftagerne.

Til nr. 5

Det følger af § 20, stk. 1, i varmemforsyningsloven, at de regulerede virksomheder i priserne for levering til det indenlandske marked af bl.a. opvarmet vand med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand alene kan indregne nødvendige udgifter. Det drejer sig bl.a. om nødvendige udgifter til energi, herunder varmekøb.

Der findes på nuværende tidspunkt ikke en bestemmelse i varmemforsyningsloven om, at § 20, stk. 1, ikke finder anvendelse for kollektive varmemforsyningsanlægs indregning af udgifter til opvarmet vand, der er undtaget efter § 20 e.

Det følger af den foreslåede ændring i § 20, at der efter stk. 17 som nyt stk. 18 indsættes, at stk. 1 ikke finder anvendelse for kollektive varmemforsyningsanlægs indregning af udgifter til opvarmet vand, der er undtaget efter § 20 e.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at præcisere, at princippet om nødvendige omkostninger efter § 20, stk. 1, i varmemforsyningsloven ikke finder anvendelse for et kollektivt varmemforsyningsanlægs udgifter til opvarmet vand, der undtages i medfør af den foreslåede § 20 e.

Kollektive varmemforsyningsanlæg skal forstås i overensstemmelse med § 2, stk. 1, i varmemforsyningsloven. Det drejer sig bl.a. om anlæg til fremføring af opvarmet vand, jf. § 2, stk. 1, nr. 2, i varmemforsyningsloven. Fremføringsanlæg omfatter både varmedistributionsanlæg og transmissionsanlæg.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det kollektive varmemforsyningsanlægs udgifter til opvarmet vand i henhold til aftale efter den foreslåede § 20 e i varmemforsyningsloven, vil kunne indregnes i varmeprisen fuldt ud.

Den foreslåede bestemmelse vil tilsvarende finde anvendelse, hvor det opvarmede vand fra et geotermisk anlæg er videresolgt til et varmedistributionsanlæg via et transmissionsanlæg, og hvor det er transmissionsanlægget, der, som kollektivt varmforsyningsanlæg, har indgået en aftale om levering af opvarmet vand fra et geotermisk anlæg efter den foreslåede § 20 e.

Den foreslåede bestemmelse vil således medføre, at udgiften til opvarmet vand, der er undtaget efter § 20 e, vil kunne dækkes fuldt ud ved varmedistributionsanlæggets opkrævning af priser hos varmeaftagerne, uanset om varmedistributionsanlægget modtager det opvarmede vand direkte fra det geotermiske anlæg eller via et transmissionsanlæg.

Det kollektive varmforsyningsanlægs udgifter til køb og udnyttelse af det opvarmede vand vil skulle anmeldes til Forsyningstilsynet i medfør af den foreslåede § 21 a, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 13, men vil ikke være omfattet af Forsyningstilsynets indgrebsbeføjelser efter § 21, stk. 4 og 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 11. Det indebærer f.eks., at Forsyningstilsynet ikke vil skulle tage stilling til udgiftens eventuelle nødvendighed, herunder ikke indlede forhandling med henblik på at få bragt forholdet til ophør.

Det følger endvidere af den foreslåede ændring, at stk. 18 herefter bliver stk. 19. Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede indsættelse af et nyt stykke i § 20, stk. 18. Der tilsigtes med ændringen ikke foretaget materielle ændringer.

Til nr. 6

Det følger bl.a. af § 20 b, stk. 1, 2. pkt. i varmforsyningsloven, at industrivirksomheder, der leverer overskudsvarme til et kollektivt varmforsyningsanlæg, kan indkalkulere et overskud i prisen, dog ikke for overskudsvarme, der er omfattet af regler udstedt i medfør af § 20, stk. 18.

Det følger af den foreslåede ændring i § 20 b, stk. 1, 2. pkt., at § 20, stk. 18, ændres til § 20, stk. 19.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede indsættelse af en ny bestemmelse i § 20, stk. 18, jf. lovforslagets § 1, nr. 5, hvorefter stk. 18 herefter bliver stk. 19.

Formålet med den foreslåede ændring er således at sikre korrekt henvisning til den nye bestemmelse i § 20, stk. 19, i varmforsyningsloven.

Til nr. 7

Varmeforsyningsloven indeholder på nuværende tidspunkt ikke en bestemmelse, der giver mulighed for at undtage opvarmet vand fra et geotermisk anlæg fra prisreguleringen i varmforsyningsloven, når en række betingelser er opfyldt.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 20 e, stk. 1, i varmforsyningsloven, at Forsyningstilsynet efter ansøgning, jf. stk. 2, undtager levering af opvarmet vand fra et geotermisk anlæg til et kollektivt varmforsyningsanlæg fra § 20, stk. 1, når en række betingelser er opfyldt.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at indføre en ny regulering af opvarmet vand fra nye geotermiske anlæg med henblik på at fremme udnyttelsen af geotermi.

Muligheden for at indgå aftale om prisfastsættelsen er en undtagelse fra § 20, stk. 1, i varmforsyningsloven, dvs. fra princippet om nødvendige omkostninger. Den foreslåede bestemmelse henviser alene til § 20, stk. 1. Begrundelsen herfor er, at § 20, stk. 1, afgrænser anvendelsesområdet for hele § 20. Er en levering af opvarmet vand ikke omfattet af § 20, stk. 1, medfører det, at de øvrige bestemmelser i § 20 ikke finder anvendelse.

Muligheden for at aftale og opkræve en aftalt pris, som ikke nødvendigvis svarer til prisen fastsat efter princippet om nødvendige omkostninger efter § 20, stk. 1, eller efter Forsyningstilsynets vurdering af rimelige priser efter § 21, stk. 4, vil potentielt kunne stille varmetaftagerne dårligere, end hvis det kollektive varmforsyningsanlæg, hvortil de er tilsluttede, selv producerede den samme mængde varme eller købte den af tredjemand. Med henblik på at sikre varmetaftagerne bedst muligt foreslås indført en række betingelser, der vil skulle være opfyldt, for at kunne blive undtaget fra § 20, stk. 1, i varmforsyningsloven.

De nærmere betingelser for en undtagelse er oplistet i den foreslåede § 20 e, stk. 1, nr. 1-5. Betingelserne er kumulative, hvilket indebærer, at samtlige betingelser vil skulle være opfyldt for, at Forsyningstilsynet kan imødekomme en undtagelse. Er betingelserne opfyldt, vil geotermiske anlæg og de kollektive varmforsyningsanlæg, som det opvarmede vand leveres til, have ret til at få levering af det opvarmede vand undtaget fra § 20, stk. 1, i varmforsyningsloven.

Undtager Forsyningstilsynet opvarmet vand fra et geotermisk anlæg til et kollektivt varmforsyningsanlæg, vil den foreslåede bestemmelse medføre, at prisfastsættelsen ikke vil være omfattet af § 20 i varmforsyningsloven og det i administrativ praksis udviklede substitutionsprisprincip. En undtagelse vil endvidere medføre, at Forsyningstilsynets indgrebsbeføjelser efter § 21, stk. 4 og 5, ikke vil kunne finde anvendelse. Det indebærer bl.a., at Forsyningstilsynet ikke vil kunne pålægge hverken det geotermiske anlæg eller det kollektive varmforsyningsanlæg at skulle efterregulere sin varmepris ved nedsættelse af prisen i de fremadrettede leveringer af det opvarmede vand.

Det foreslås i § 20 e, stk. 1, *nr. 1*, at det vil være en betingelse, at det geotermiske anlæg og det kollektive varmforsyningsanlæg er uafhængige og med modsatrettede interesser.

Ved modsatrettede interesser forventes en producent f.eks. at ville forsøge at opnå så høj en pris som muligt, mens køber omvendt forventes at forsøge at opnå så lav en pris som muligt. Det kollektive varmforsyningsanlæg, som det opvarmede vand skal leveres til, forventes at varetage varmekundernes interesser ved at forsøge at forhandle sig frem til en aftale, der indebærer så lav en pris som mulig af hensyn til varmekunderne. Tilsvarende forventes i forhold til vilkår i øvrigt forbundet med den kommende levering af opvarmet vand.

Forslaget indebærer, at når opvarmet vand undtages efter den foreslåede § 20 e, vil det kollektive varmforsyningsanlæg kunne indregne udgifter til varmekøbet fuldt ud i sine priser over for varmekunderne, uden at Forsyningstilsynet vil kunne gribe ind i prisfastsættelsen. Det er således væsentligt, at den forhandlede pris, og vilkår i øvrigt, er så fordelagtige for varmekunderne som muligt.

Kravet om uafhængighed vil gælde for kollektive varmforsyningsanlægs aftaler med enhver type varmforsyningsvirksomhed, uanset hvilken selskabsform varmforsyningsvirksomheden er organiseret som.

Kravet om uafhængighed vil medføre, at koncernforbundne virksomheder ikke vil kunne blive omfattet af den foreslåede § 20 e via en aftale med en anden virksomhed i koncernen. Det skyldes, at der i et koncernforhold ikke eksisterer en sådan interessemodsatning, og der er derfor som udgangspunkt ikke nogen sikkerhed for, at den pris, der forhandles mellem to koncernforbundne virksomheder, er den samme, som ville blive sat mellem uafhængige parter.

Kravet om uafhængighed vil endvidere medføre, at i tilfælde, hvor det geotermiske anlæg og varmetaftageren er i et koncernforhold, f.eks. som henholdsvis produktions- og distributionsvirksomhed, vil de ikke kunne blive omfattet af den foreslåede § 20 e, da der i et sådant tilfælde ikke vil være tale om en aftale indgået mellem to uafhængige parter med modsatrettede interesser.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der ikke vil kunne indgås aftaler om priser med henblik på en omgåelse af varmemforsyningslovens prisbestemmelser, herunder Forsyningstilsynets indgrebsmuligheder.

Det er afgørende, at varmeaftagernes interesser varetages i hele aftaleperioden. Det drejer sig bl.a. om kravet om uafhængighed. Det følger bl.a. af den foreslåede § 20 e, stk. 3, at sker der ændringer i uafhængigheden, jf. stk. 1, nr. 1, eller foretager aftaleparterne ændringer i aftalen, der vedrører betingelserne i stk. 1, nr. 2, indsender det kollektive varmemforsyningsanlæg, som det opvarmede vand leveres til, ny ansøgning til Forsyningstilsynet. Skifter et anlæg eksempelvis ejer inden for aftaleperioden, vil det kollektive varmemforsyningsanlæg således skulle indsende en ny ansøgning til Forsyningstilsynet, inden ændringerne træder i kraft med henblik på Forsyningstilsynets kontrol af, om undtagelsen fra § 20, stk. 1, i varmemforsyningsloven, jf. stk. 1, fortsat vil kunne opretholdes. Der henvises til bemærkningerne til det foreslåede stk. 3.

Det foreslås i § 20 e, stk. 1, nr. 2, at det vil være en betingelse, at der er indgået aftale mellem det geotermiske anlæg og det kollektive varmemforsyningsanlæg, der indeholder en række vilkår, som vil skulle dokumenteres og beskrives i forbindelse med ansøgningen til Forsyningstilsynet, jf. den foreslåede stk. 2.

Formålet med det foreslåede krav om, at der skal være indgået en aftale mellem et geotermisk anlæg og det kollektive varmemforsyningsanlæg, som det opvarmede vand skal leveres til, er at sikre, at det kollektive varmemforsyningsanlæg er med i beslutningen om, at muligheden for at blive undtaget fra § 20, stk. 1, i varmemforsyningsloven, vil skulle anvendes. Herved lægges der vægt på, at det vil være til gavn for det kollektive varmemforsyningsanlæg at aftage opvarmet vand fra et geotermisk anlæg reguleret i en privatretlig aftale frem for den gældende prisregulering i varmemforsyningsloven.

Det foreslås i § 20 e, stk. 1, nr. 2, *litra a*, at der i aftalen vil skulle være et loft over de omkostninger, som det kollektive varmemforsyningsanlæg, kan afholde.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at den privatretlige aftale indeholder et loft over de omkostninger, der vil kunne overvælttes på det kollektive varmemforsyningsanlæg.

Den foreslåede bestemmelse vil således medføre, at der mellem aftaleparterne vil skulle være aftalt et loft over de samlede omkostninger og dermed over den samlede pris, som varmeaftagerne vil kunne komme til at betale for levering af det opvarmede vand.

Et loft vil ikke nødvendigvis skulle forstås som et fast loft, eksempelvis udtrykt som en fast pris pr. MWh leveret mængde opvarmet vand, men som en mekanisme, der lægger en begrænsning på, hvor høj omkostningen på det opvarmede vand må være under givne forhold.

Givne forhold vil kunne være overordnede faktorer som f.eks. elpriser eller lokale eller projektspecifikke forhold, der vil kunne påvirke de samlede omkostninger ved produktion og levering af opvarmet vand fra det geotermiske anlæg. Det er ikke hensigten at fastsætte nærmere krav til sådanne forhold.

Det foreslås med § 20 e, stk. 1, nr. 2, *litra b*, at aftalen vil skulle indeholde vilkår om etablering og effektiv drift af det geotermiske anlæg, herunder at det kollektive varmemforsyningsanlæg modtager en på forhånd aftalt andel i eventuelle effektiviseringsgevinster.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at det geotermiske anlæg kontinuerligt har incitament til den mest muligt effektive produktion og levering af det opvarmede vand, og at effektiviseringsgevinster kommer varmeaftagerne til gode i et vist omfang via det kollektive varmemforsyningsanlægs priser. Formålet er således at sikre den billigst mulige geotermiske varmemforsyning for varmeaftagerne.

Bestemmelsen vil således medføre, at den indgåede aftale vil skulle indeholde nærmere vilkår om, at det geotermiske anlægs etableres og drives effektivt, herunder at det kollektive varmforsyningsanlæg modtager en på forhånd aftalt andel i eventuelle effektiviseringsgevinster, som forudsætning for at kunne få det opvarmede vand undtaget fra § 20, stk. 1, i varmforsyningsloven. Det er ikke hensigten at fastsætte nærmere krav til sådanne effektiviseringsgevinster m.v.. Det er dog forventningen, at eventuelle gevinster vil skulle komme både det geotermiske anlæg og det kollektive varmforsyningsanlæg, som det opvarmede vand leveres til, til gode.

Det foreslås med § 20 e, stk. 1, nr. 2, *litra c*, at aftalen vil skulle indeholde vilkår om, at det kollektive varmforsyningsanlæg ikke pålægges omkostninger i forhold til det geotermiske anlæg, før det geotermiske anlæg leverer opvarmet vand.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at det kollektive varmforsyningsanlæg, som det opvarmede vand leveres til, ikke opkræves og indregner omkostninger i varmepriserne, før det geotermiske anlæg påbegynder at levere opvarmet vand.

Bestemmelsen vil medføre, at omkostninger, der påløber hos det geotermiske anlæg, inden det geotermiske anlæg påbegynder at levere opvarmet vand, ikke kan pålægges det kollektive varmforsyningsanlæg og dermed de varmekunder, der er tilsluttet det kollektive varmforsyningsanlæg via priserne på varme.

Det drejer sig f.eks. om de omkostninger, der kan være forbundet med risici relateret til efterforskning, boring, opstart, indvinding og nedlukning af undergrundsaktiviteterne, dvs. de eventuelle omkostninger, der kan være forbundet med, at undergrundsdelen i projektet måtte slå fejl.

Omkostninger, som det kollektive varmforsyningsanlæg selv vil skulle afholde med henblik på at kunne modtage opvarmet vand fra det geotermiske anlæg, vil ikke være omfattet af den foreslåede bestemmelse.

Indregning af omkostninger i varmeprisen forudsætter levering af varme. Forsyningstilsynet vil som led i sin tilsynsvirksomhed efter § 21, stk. 4, i varmforsyningsloven, kunne føre tilsyn med, at det kollektive varmforsyningsanlæg ikke indregner omkostninger, før der påbegyndes levering af det opvarmede vand. Begrundelsen herfor er, at den foreslåede § 20 e undtager en ordning og ikke det kollektive varmforsyningsanlæg. Forsyningstilsynet vil således kunne føre tilsyn med, at der ikke overvæltes omkostninger i forhold til bl.a. undergrundsrisici på det kollektive varmforsyningsanlæg. Forsyningstilsynet vil tilsvarende kunne føre tilsyn med og vurdere indregningsadgang for det kollektive varmforsyningsanlægs afholdte investeringsomkostninger. For indregningsadgang af omkostninger efter, at der er påbegyndt levering af opvarmet vand fra det geotermiske anlæg, henvises til den foreslåede bestemmelse i § 20 e, stk. 1, nr. 2, *litra a*.

Det foreslås med § 20 e, stk. 1, nr. 2, *litra d*, at aftalen skal indeholde vilkår om, at det kollektive varmforsyningsanlæg ikke pålægges omkostninger til en varmekapacitet, hvis ikke det geotermiske anlæg stiller denne kapacitet til rådighed for det kollektive varmforsyningsanlæg i de perioder, der er fastsat i aftalen.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at det kollektive varmforsyningsanlæg, som det opvarmede vand leveres til, ikke vil skulle betale for en varmekapacitet, der ikke er tilgængelig i nærmere aftalte perioder. Derved vil den økonomiske risiko for det kollektive varmforsyningsanlæg blive reduceret.

Det er ikke hensigten med den foreslåede bestemmelse at fastlægge et nærmere omfang af varmekapacitet eller tidshorisont. Det er således forventningen, at der mellem det geotermiske anlæg og det kollektive varmforsyningsanlæg, som det opvarmede vand leveres til, indgås aftale om levering af en vis mængde opvarmet vand fra det geotermiske anlæg.

Det vil være op til den privatretlige aftale at fastslå, hvor lang tid varmekapaciteten ikke vil skulle være tilgængelig for det kollektive varmforsyningsanlæg, førend det kollektive varmforsyningsanlægs betaling helt eller delvist vil skulle bortfalde.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det kollektive varmforsyningsanlæg ikke vil kunne indregne omkostninger forbundet med periodens manglende levering i sine varmepriser. Indleder Forsyningstilsynet en sag, enten af egen drift eller på baggrund af en henvendelse eller en klage, vil Forsyningstilsynet kunne vurdere dette. Det skyldes, at det kollektive varmforsyningsanlæg fortsat vil være omfattet af Forsyningstilsynets tilsyn. Den foreslåede bestemmelse vil således konkret medføre, at det geotermiske anlæg ikke må afholde omkostninger forbundet med periodens manglende levering og heller ikke efterfølgende vil kunne overvælte omkostningerne på det kollektive varmforsyningsanlæg, herunder heller ikke i forbindelse med en genoptagelse af levering.

Det foreslås i § 20 e, stk. 1, *nr.* 3, at det vil være en betingelse for en undtagelse, at der ikke er påbegyndt levering af opvarmet vand fra det geotermiske anlæg før efter den 10. marts 2023.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at muligheden for efter ansøgning til Forsyningstilsynet at få opvarmet vand fra et geotermisk anlæg undtaget fra § 20, stk. 1, i varmforsyningsloven, vil finde anvendelse på nye geotermiske anlæg, dvs. anlæg, der ikke er påbegyndt levering af opvarmet vand fra det geotermiske anlæg før efter den 10. marts 2023.

Den foreslåede undtagelsesmulighed vil finde anvendelse fra den 10. marts 2023, uanset om aftalen om levering er indgået før eller efter den 10. marts 2023, forudsat at betingelserne efter § 20 e, stk. 1, kan vurderes opfyldt af Forsyningstilsynet efter lovens ikrafttræden, og der ikke er påbegyndt levering af opvarmet vand fra det geotermiske anlæg før efter den 10. marts 2023. Den foreslåede bestemmelse muliggør, at aftaleparterne vil kunne udarbejde og indgå aftaler før den 10. marts 2023. Forsyningstilsynet vil dog først kunne behandle en ansøgning om undtagelse efter den 10. marts 2023, hvor loven foreslås at træde i kraft. Der henvises til lovforslagets § 2.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at eksisterende geotermiske anlæg, hvor der er påbegyndt levering af geotermisk varme den 10. marts 2023, ikke vil kunne indgå nye aftaler med et kollektivt varmforsyningsanlæg, med henblik på at opnå en undtagelse i medfør af § 20 e, heller ikke efter den 10. marts 2023.

Det foreslås i § 20 e, stk. 1, *nr.* 4, at projektet for levering af opvarmet vand fra det geotermiske anlæg skal være det selskabsøkonomisk mest fordelagtige på tidspunktet for indgåelse af aftalen, jf. stk. 2.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at projektet på tidspunktet for aftalens indgåelse mellem aftaleparterne er selskabsøkonomisk mest fordelagtigt.

Det er ikke hensigten med den foreslåede bestemmelse at fastlægge et nærmere indhold om, hvad der konkret vil skulle forstås som selskabsøkonomisk mest fordelagtigt i det konkrete tilfælde.

Den foreslåede bestemmelse vil således medføre, at det vil være op til aftaleparterne at foretage den nødvendige vurdering af, at projektet for levering af opvarmet vand fra det geotermiske anlæg er det selskabsøkonomisk mest fordelagtige som forudsætning for at kunne få det opvarmede vand undtaget fra § 20, stk. 1, i varmforsyningsloven. Særligt bør det kollektive varmforsyningsanlæg, som det opvarmede vand vil skulle leveres til, have fokus herpå af hensyn til varmekunderne. Aftaleparterne vil kunne anvende og lægge vægt på de selskabsøkonomiske beregningsforudsætninger, der følger af bekendtgørelse nr. 818 af 4. maj 2021 om godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg (projektbekendtgørelsen), og som har til formål at analysere de økonomiske konsekvenser af et projekts

gennemførelse for det kollektive varmforsyningsanlæg, men er ikke begrænset til at anvende de beregningsforudsætninger, der fremgår af bekendtgørelsen.

I det omfang, det er nødvendigt for kommunalbestyrelsens vurdering af samfundsøkonomien i et projekt, vil en ansøgning om godkendelse af projektet bl.a. skulle være ledsaget af selskabsøkonomiske vurderinger. Kommunalbestyrelsen vil således efter gældende regler i projektbekendtgørelsen som led i behandlingen af projektforslag for godkendelse af et geotermisk anlæg ligeledes kunne indhente en vurdering af selskabsøkonomien for projektet.

Det foreslås i § 20 e, stk. 1, *nr. 5*, at projektet for etablering af det geotermiske anlæg på ansøgningstidspunktet er godkendt af kommunalbestyrelsen som det samfundsøkonomisk mest fordelagtige projekt efter lovens kapitel 2 og regler udstedt i medfør heraf.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det vil være en forudsætning for at få opvarmet vand fra et geotermisk anlæg undtaget fra § 20, stk. 1, i varmforsyningsloven, at projektet er godkendt af kommunalbestyrelsen som det samfundsøkonomisk mest fordelagtige projekt på tidspunktet for ansøgningen til Forsyningstilsynet efter den foreslåede stk. 2.

Varmeforsyningslovens kapitel 2 omhandler den kommunale varmforsyningsplanlægning. Det fremgår bl.a. af § 4, stk. 1, at projekter for etablering af nye kollektive varmforsyningsanlæg eller udførelsen af større ændringer i eksisterende anlæg, kræver kommunalbestyrelsens godkendelse.

Kollektive varmforsyningsanlæg skal forstås i overensstemmelse med definitionen i § 2, stk. 1, i varmforsyningsloven. Geotermiske anlæg er reguleret i § 2, stk. 1, *nr. 2*.

De nærmere regler for den kommunale godkendelse er reguleret i projektbekendtgørelsen. Projekter for kollektive varmforsyningsanlæg skal forelægges kommunalbestyrelsen til godkendelse. Godkendelsespligtige projekter er bl.a. etablering af nye kollektive varmforsyningsanlæg. Bekendtgørelsen indeholder i bilag 1 en oversigt over de projektyper, der er godkendelsespligtige. Det drejer sig bl.a. om geotermisk energi. Retlige og faktiske dispositioner til gennemførelse af et projekt må først foretages efter, at projektet er godkendt. Kommunalbestyrelsen skal ved godkendelsen påse, at projektet ud fra en konkret vurdering er det samfundsøkonomisk mest fordelagtige projekt og i overensstemmelse med formålsbestemmelsen i § 1 i varmforsyningsloven i øvrigt.

Der tilsigtes med den foreslåede bestemmelse ikke foretaget ændringer i den kommunale godkendelse for så vidt angår kravet om positiv samfundsøkonomi. Kommunalbestyrelsen vil således som hidtil kunne godkende et projekt for geotermisk energi, hvis det opfylder kravet om positiv samfundsøkonomi.

Geotermisk energi er derudover reguleret i lov om anvendelse af Danmarks undergrund, jf. lovbekendtgørelse nr. 1533 af 16. december 2019 (undergrundsloven). Undergrundsloven indeholder i kapitel 4 særlige bestemmelser om efterforskning og indvinding af geotermisk energi. Indvinding af varmt vand fra undergrunden kræver forudgående tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren.

Det forudsættes, at den virksomhed, der ansøger kommunalbestyrelsen om godkendelse af et projekt for geotermisk energi, har opnået den fornødne tilladelse efter undergrundsloven.

Det følger af den foreslåede § 20 e, *stk. 2, 1. pkt.*, at det kollektive varmforsyningsanlæg, som det opvarmede vand leveres til, kan ansøge om undtagelse efter stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der vil skulle indsendes en ansøgning til Forsyningstilsynet om at blive undtaget fra § 20, stk. 1, i varmforsyningsloven. Det foreslås, at det er det kollektive

varmeforsyningsanlæg, som det opvarmede vand leveres til, der på aftaleparternes vegne vil kunne indsende ansøgningen.

Kravet om, at der skal indgås en aftale mellem parterne, foreslås indført med henblik på at sikre, at det kollektive varmeforsyningsanlæg er med i beslutningen om, at muligheden for at blive undtaget prisreguleringen udnyttes. Det er derfor hensigtsmæssigt, at det er det kollektive varmeforsyningsanlæg, der vil kunne indsende en ansøgning til Forsyningstilsynet.

Det forudsættes, at Forsyningstilsynet i forbindelse med behandlingen af ansøgningen vil skulle vurdere, at forudsætningerne for en undtagelse, dvs. de foreslåede betingelser, som fremgår af nr. 1-5, er opfyldt. Forsyningstilsynet vil i den forbindelse kunne lægge aftaleparternes erklæring på tro og love til grund, jf. det foreslåede 4. pkt.

Det følger af den foreslåede § 20 e, stk. 2, 2. *pkt.*, at ansøgningen indsendes til Forsyningstilsynet sammen med dokumentation for og en beskrivelse af, hvordan betingelserne i stk. 1 er opfyldt.

Forslaget indebærer, at en ansøgning om at blive undtaget fra § 20, stk. 1, i varmeforsyningsloven, vil skulle ledsages af dokumentation for og en beskrivelse af, hvordan betingelserne i stk. 1 er opfyldt. Kravet om skriftlighed er afgørende for, at Forsyningstilsynet vil kunne vurdere, at betingelserne for en undtagelse er afspejlet i parternes aftale, jf. den foreslåede § 20 e, stk. 1, nr. 2.

Der forventes i første omgang ikke at ville blive stillet nærmere krav til ansøgningsordningen, herunder krav til den dokumentation og beskrivelse, der i forbindelse med ansøgningen vil skulle indsendes til Forsyningstilsynet. Det vil som udgangspunkt være op til aftaleparterne at indsende de oplysninger, der er nødvendige for, at Forsyningstilsynet vil kunne behandle en ansøgning om en undtagelse fra prisreguleringen efter 20, stk. 1, i varmeforsyningsloven. Ministeren vil på et senere tidspunkt i medfør af den foreslåede stk. 4 kunne fastsætte nærmere regler, hvis det vurderes nødvendigt og hensigtsmæssigt.

Dokumentationen og beskrivelsen må dog nødvendigvis være så fyldestgørende, at materialet er egnet til Forsyningstilsynets behandling af ansøgningen. Forsyningstilsynet vil i medfør af den gældende § 23 b, stk. 5 og 6, i varmeforsyningsloven, kunne indhente yderligere oplysninger, såfremt oplysningerne er nødvendige til varetagelsen af tilsynets opgave.

Det følger af den foreslåede § 20 e, stk. 2, 3. *pkt.*, at beskrivelsen skal være underskrevet af begge aftaleparter.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at begge parter har kendskab til og står inde for, at oplysningerne er korrekte.

Det følger af den foreslåede § 20 e, stk. 2, 4. *pkt.*, at der endvidere indsendes en erklæring på tro og love fra begge aftaleparter om, at betingelserne i stk. 1 er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at aftaleparterne vil skulle fremsende en underskreven erklæring på tro og love om, at betingelserne for at kunne blive undtaget § 20, stk. 1, i varmeforsyningsloven er opfyldt. En erklæring på tro og love vil være en erklæring om, at de oplysninger, som aftaleparterne har afgivet, er sande, og at betingelserne i nr. 1-5 er opfyldt. Forsyningstilsynet vil kunne lægge parternes erklæring på tro og love til grund.

Det følger af § 34, stk. 1, nr. 7, i varmeforsyningsloven, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der meddeler bl.a. Forsyningstilsynet urigtige eller vildledende oplysninger eller efter anmodning undlader at afgive eller tilvejebringe oplysninger.

For så vidt angår erklæring på tro og love er der skærpet straf i medfør af § 161, i straffeloven, jf.

bekendtgørelse 1851 af 20. september 2021 af straffeloven, for denne type erklæringer. Af bestemmelsen følger, at den, der uden for det i § 158 nævnte tilfælde for eller til en offentlig myndighed afgiver en falsk erklæring på tro og love eller på lignende højtidelig måde, hvor sådan form er påbudt eller tilstedt, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

Det følger af den foreslåede § 20 e, *stk. 3, 1. pkt.*, at sker der ændringer i uafhængigheden, jf. stk. 1, nr. 1, eller foretager aftaleparterne ændringer i aftalen, der vedrører betingelserne i stk. 1, nr. 2, indsender det kollektive varmforsyningsanlæg, som det opvarmede vand leveres til, ny ansøgning til Forsyningstilsynet.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at betingelserne for en undtagelse efter ændringer forsat er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse vil således medføre, at det kollektive varmforsyningsanlæg, som det opvarmede vand leveres til, vil skulle indsende en ny ansøgning til Forsyningstilsynet med ledsagelse af den beskrivelse og de dokumenter m.v., der fremgår af den foreslåede stk. 2. Dette gælder alle ændringer, som vedrører betingelserne i stk. 1, nr. 1 og 2, men ikke andre ændringer i aftalen af øvrig karakter. Den foreslåede bestemmelse vil således medføre, at Forsyningstilsynet vil skulle tage stilling til, om betingelserne for fortsat at være undtaget fra § 20, stk. 1, i varmforsyningsloven er opfyldt.

Forsyningstilsynets opgave i forbindelse med sagsbehandlingen af en ny ansøgning vil være den samme som ved Forsyningstilsynets behandling af den oprindelige ansøgning om en undtagelse fra § 20, stk. 1, i varmforsyningsloven. Der henvises til bemærkningerne til stk. 1.

Det følger af den foreslåede § 20 e, stk. 3, *2. pkt.*, at ny ansøgning skal indsendes, inden ændringerne træder i kraft.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at det kollektive varmforsyningsanlæg indsender en ny ansøgning til Forsyningstilsynet, inden ændringerne træder i kraft med henblik på Forsyningstilsynets vurdering af, om betingelserne for undtagelsen fra § 20, stk. 1, i varmforsyningsloven, kan opretholdes efter ændringerne.

Det vil være aftaleparternes eget ansvar og risiko, at ændringerne lever op til betingelserne i § 20 e, stk. 1, nr. 1 og 2, således at undtagelsen fra prisreguleringen i § 20, stk. 1, vil kunne opretholdes. Det vil således også være parternes eget ansvar og risiko, at fornyet ansøgning med tilhørende materiale indsendes i så god tid til Forsyningstilsynet, at tilsynet vil kunne nå at forholde sig til materialet, inden ændringerne træder i kraft. Risikoen for parterne vil være, at Forsyningstilsynet vurderer, at undtagelsen ikke kan opretholdes, hvilket vil medføre, at prisfastsættelsen for leveringen af det opvarmede vand fra det geotermiske anlæg falder tilbage i den almindelige prisregulering efter § 20, stk. 1.

Det følger af den foreslåede § 20 e, stk. 3, *3. pkt.*, at Forsyningstilsynet vurderer, om undtagelsen fra § 20, stk. 1, jf. stk. 1, kan opretholdes efter ændringerne.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet vil skulle vurdere, om undtagelsen fra § 20, stk. 1, jf. stk. 1, fortsat vil kunne opretholdes, inden ændringerne træder i kraft. Det skyldes, at opvarmet vand fra et geotermisk anlæg vil blive omfattet af den gældende prisregulering i § 20, stk. 1, i varmforsyningsloven, hvis undtagelsen ikke vil kunne opretholdes. Omfattes opvarmet vand fra et geotermisk anlæg af prisregulering i § 20, stk. 1, vil Forsyningstilsynet herefter kunne vurdere og gribe ind i priser og vilkår i medfør af § 21, stk. 4, i varmforsyningsloven. Forsyningstilsynet vil således kunne afskære indregningsadgang af visse omkostninger i de fremadrettede priser, hvis omkostningerne

efter Forsyningstilsynets vurdering må anses for at være unødvendige efter § 20, stk. 1, eller efter Forsyningstilsynets vurdering føre til urimelige priser efter § 21, stk. 4.

Det følger af den foreslåede § 20 e, *stk. 4*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om ansøgningsordningen, herunder om dokumentation, beskrivelse og erklæring på tro og love.

Forslaget bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte nærmere regler om ansøgningsordningen, herunder nærmere regler om dokumentation, beskrivelse og erklæring på tro og love.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ministeren i en bekendtgørelse vil kunne udmønte de nærmere regler for en ansøgningsordning, hvor det kollektive varmforsyningsanlæg, som det opvarmede vand leveres til, på aftaleparternes vegne vil kunne ansøge Forsyningstilsynet om at blive undtaget fra § 20, stk. 1, i varmforsyningsloven.

Den foreslåede bemyndigelse til ministeren vil f.eks. kunne anvendes til at fastsætte regler om de nærmere oplysninger, som ansøgningen vil skulle indeholde for at sikre en effektiv og ensartet sagsbehandling i Forsyningstilsynet. Det kan f.eks. være dokumentation for ejerforhold og uafhængighed.

Ministeren kan med hjemmel i § 25 a i varmforsyningsloven ved bekendtgørelse fastsætte nærmere regler om formkrav til ansøgningen. Det følger bl.a. af § 25 a, stk. 1, i varmforsyningsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunikation om forhold, som er omfattet af varmforsyningsloven, skal ske digitalt, herunder fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af et bestemt digitalt system. Ministeren kan med hjemmel i den gældende § 25 a i varmforsyningsloven således bl.a. fastsætte nærmere regler om, at en ansøgning om undtagelse fra § 20, stk. 1, i varmforsyningsloven, skal ske digitalt.

Det er ikke hensigten at udnytte bemyndigelsen i den foreslåede § 20 e, stk. 4, på nuværende tidspunkt. Ministeren vil på et senere tidspunkt kunne fastsætte nærmere regler, hvis det vurderes nødvendigt og hensigtsmæssigt.

Til nr. 8

Det følger af § 21, stk. 1, 2. pkt. i varmforsyningsloven, at anmeldelse efter 1. pkt. for overskudsvarme, der er omfattet af regler udstedt i medfør af § 20, stk. 18, foretages af den varmforsyningsvirksomhed, som overskudsvarmen leveres til.

Det følger af den foreslåede ændring i § 21, *stk. 1, 2. pkt.*, at § 20, stk. 18 ændres til § 20, stk. 19.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede indsættelse af en ny bestemmelse § 20, stk. 18, jf. lovforslagets § 1, nr. 5, hvorefter stk. 18 herefter bliver stk. 19.

Formålet med den foreslåede ændring er således at sikre korrekt henvisning til den nye bestemmelse i § 20, stk. 19, i varmforsyningsloven.

Til nr. 9

Det følger af § 21, stk. 4, i varmforsyningsloven, at såfremt Forsyningstilsynet finder, at tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 b eller 20 c, § 28 b, stk. 4, eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller betingelser, jf. dog stk. 6.

Det følger af den foreslåede ændring af § 21, stk. 4, at jf. dog 6 ændres til jf. dog stk. 6 og 7, og § 20, stk. 18 ændres til § 20, stk. 19.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede indsættelse af et nyt stk. 7 i § 21 i varmforsyningsloven. Den foreslåede § 21, stk. 7, vil medføre, at Forsyningstilsynets beføjelser efter § 21, stk. 4, ikke vil kunne anvendes på opvarmet vand, der er undtaget efter den foreslåede § 20 e. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11, og bemærkninger hertil.

Den foreslåede ændring er endvidere en konsekvens af den foreslåede indsættelse af en ny bestemmelse § 20, stk. 18, jf. lovforslagets § 1, nr. 5, hvorefter stk. 18 bliver stk. 19.

Formålet med den foreslåede ændring er således at sikre korrekt henvisning til den nye bestemmelse i § 20, stk. 19, i varmforsyningsloven.

Det er ikke hensigten med den foreslåede ændring derudover at ændre den måde, som Forsyningstilsynet i dag fører tilsyn i medfør af § 21, stk. 4, i varmforsyningsloven.

Til nr. 10

Det følger af § 21, stk. 5, i varmforsyningsloven, at såfremt tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller andre betingelser må antages at ville medføre en i samfundsmæssig henseende uøkonomisk anvendelse af energi, kan tilsynet efter forhandling som nævnt i stk. 4 give pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller betingelser, jf. dog stk. 6.

Det følger af den foreslåede ændring af § 21, stk. 5, at jf. dog 6 ændres til jf. dog stk. 6 og 7.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede indsættelse af et nyt stk. 7 i § 21 i varmforsyningsloven. Den foreslåede § 21, stk. 7, vil medføre, at Forsyningstilsynets beføjelser efter § 21, stk. 5, ikke vil kunne anvendes på opvarmet vand, der er undtaget efter den foreslåede § 20 e. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 7, og bemærkninger hertil.

Det er ikke hensigten med den foreslåede ændring derudover at ændre den måde, som Forsyningstilsynet i dag fører tilsyn i medfør af § 21, stk. 5, i varmforsyningsloven.

Til nr. 11

Der findes på nuværende tidspunkt ikke en bestemmelse i varmforsyningsloven om, at Forsyningstilsynet ikke kan anvende sine beføjelser på opvarmet vand, der er omfattet af § 20 e i varmforsyningsloven.

Det følger af den foreslåede ændring i § 21, at der efter stk. 6 som nyt stk. 7 indsættes, at Forsyningstilsynets beføjelser efter stk. 4 og 5 ikke finder anvendelse på virksomheder for opvarmet vand, der er undtaget efter § 20 e.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at Forsyningstilsynets indgrebsbeføjelser ikke vil kunne finde anvendelse på opvarmet vand, der er undtaget efter den foreslåede § 20 e i varmforsyningsloven.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet ikke vil kunne rejse en tilsynssag om prisfastsættelsen på varme m.v., dvs. hverken af egen drift eller på baggrund af en anmeldelse eller en klage efter § 3, stk. 2, i lov om Forsyningstilsynet. Forslaget vil dermed medføre, at Forsyningstilsynet ikke vil kunne vurdere omkostningens eventuelle nødvendighed efter § 20, stk. 1, eller vurdere, at en pris er urimelig efter § 21, stk. 4, for opvarmet vand, der er undtaget efter § 20 e. Forsyningstilsynet vil

heller ikke kunne afskære indregningsadgang for det kollektive varmforsyningsanlæg eller give pålæg om nedsættelse af varmepriser.

Forsyningstilsynet vil som hidtil, jf. § 3, stk. 3, i lov om Forsyningstilsynet, ikke have kompetence til at behandle eventuelle tvister mellem parterne, herunder eksempelvis konkrete fortolkningsspørgsmål for så vidt angår den indgåede aftale efter den foreslåede § 20 e, stk. 1, nr. 2.

Det følger af § 21, stk. 7, i varmforsyningsloven, at bestemmelserne i § 21, stk. 1-6, tilsvarende finder anvendelse for vedtægtsbestemmelser i virksomheder, der ejer kollektive varmforsyningsanlæg.

Det følger endvidere af den foreslåede ændring i § 21, at stk. 7 herefter bliver stk. 8. Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede indsættelse af et nyt stykke i § 21. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 12, og bemærkninger hertil.

Til nr. 12

Det følger af § 21, stk. 7, i varmforsyningsloven, at bestemmelserne i § 21, stk. 1-6, tilsvarende finder anvendelse for vedtægtsbestemmelser i virksomheder, der ejer kollektive varmforsyningsanlæg. Bestemmelsen indebærer bl.a., at vedtægtsbestemmelser skal anmeldes til Forsyningstilsynet for at opnå gyldighed, jf. § 21, stk. 1 og 3, ligesom Forsyningstilsynet kan gøres indgreb i vedtægtsbestemmelser i medfør af § 21, stk. 4, hvis bestemmelser af tilsynet vurderes urimelige.

Det følger af den foreslåede ændring i § 21, stk. 7, der bliver stk. 8, at stk. 1-6 ændres til stk. 1-7.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede indsættelse af et nyt stk. 7 i § 21, jf. lovforslagets § 1, nr. 11. Ændringen indebærer, at Forsyningstilsynet heller ikke vil kunne gribe ind over for vedtægtsbestemmelser vedrørende opvarmet vand fra geotermiske anlæg, der undtages i medfør af den foreslåede § 20 e. Der tilsigtes med ændringen derudover ikke foretaget indholdsmæssige ændringer.

Til nr. 13

Det følger af § 21, stk. 1, i varmforsyningsloven, at tariffer (priser), betingelser m.v. for ydelser omfattet af bl.a. § 20, stk. 1, skal anmeldes til Forsyningstilsynet efter nærmere regler fastsat af tilsynet. Både det geotermiske anlæg, der leverer opvarmet vand, og det kollektive varmforsyningsanlæg, som det opvarmede vand leveres til, er i dag omfattet af anmeldelsespligten til Forsyningstilsynet. Foretager de regulerede varmforsyningsvirksomheder ikke af sig selv den påkrævede anmeldelse, kan Forsyningstilsynet give pålæg om anmeldelse. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme, at visse sager ikke skal anmeldes, jf. stk. 2. Det følger af stk. 3, at priser m.v., der ikke er anmeldt, er ugyldige. Det betyder, at priser m.v. som udgangspunkt ikke vil kunne gøres gældende over for varmeaftagerne.

Varmeforsyningsloven indeholder ikke regler om, at der skal foretages anmeldelse til Forsyningstilsynet af omkostninger for levering og udgifter til køb og nyttiggørelse af opvarmet vand fra geotermiske anlæg, som efter den foreslåede § 20 e under visse betingelser vil kunne undtages fra princippet om nødvendige omkostninger i § 20, stk. 1, i varmforsyningsloven. Opvarmet vand, der undtages efter den foreslåede § 20 e, er således ikke omfattet af de eksisterende anmeldelsesregler i varmforsyningsloven.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er således at sikre, at der er en anmeldelsespligt for omkostninger m.v. til opvarmet vand, der er undtaget efter § 20 e.

Det følger af den foreslåede § 21 a, stk. 1, 1. pkt., at det geotermiske anlæg skal anmelde omkostninger for levering af opvarmet vand, der er undtaget efter § 20 e, til Forsyningstilsynet.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at indføre en særskilt anmeldelsespligt for det geotermiske anlæg.

Den foreslåede bestemmelse vil sikre, at Forsyningstilsynet modtager de oplysninger om omkostninger, der er nødvendige for, at Forsyningstilsynet vil kunne udarbejde en analyse af omkostninger for opvarmet vand, der undtages efter § 20 e i varmforsyningsloven, jf. den foreslåede § 23 b, stk. 2, 2. pkt. Det vil være vanskeligt for Forsyningstilsynet at vurdere, om undtagelsesmuligheden for det opvarmede vand fungerer hensigtsmæssigt i såvel et samfundsøkonomisk som forbrugerøkonomisk perspektiv, hvis ikke omkostninger, herunder til produktion, anmeldes løbende.

Ved omkostninger forstås bl.a. oplysning om de investeringsomkostninger, som det geotermiske anlæg har haft, herunder omkostninger til forundersøgelser samt etablering af anlæg under såvel som over jorden, varmepumper, faste såvel som variable omkostninger til produktion af geotermisk varme m.v.

Det følger af den foreslåede § 21 a, stk. 1, 2. *pkt.*, at anmeldelse skal foretages fra tidspunktet for idriftsættelse af det geotermiske anlæg.

Ved tidspunktet for idriftsættelse af det geotermiske anlæg forstås det tidspunkt, hvor anlægget leverer opvarmet vand.

Forsyningstilsynet vil kunne fastsætte nærmere regler for anmeldelsen. Det drejer sig både om form og tidsfrister for anmeldelse. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 21 a, stk. 4.

Undtages levering af opvarmet vand efter den foreslåede § 20 e i varmforsyningsloven, vil den foreslåede bestemmelse således medføre, at det geotermiske anlæg vil skulle foretage anmeldelse af omkostninger efter den foreslåede § 21 a, stk. 1, og ikke efter den gældende bestemmelse i § 21, stk. 1, i varmforsyningsloven. En anmeldelse efter den foreslåede § 21 a, stk. 1, vil herunder også indebære, at det geotermiske anlæg ikke vil skulle opgøre og anmelde de nødvendige omkostninger efter 20, stk. 1, i varmforsyningsloven. Det er således forventningen, at anmeldelseskravet efter den foreslåede § 21 a, stk. 1, vil være mindre omfattende for det geotermiske anlæg end en anmeldelse efter den gældende § 21, stk. 1.

Det følger af den foreslåede § 21 a, *stk. 2, 1. pkt.*, at det kollektive varmforsyningsanlæg, som det opvarmede vand leveres til, skal anmelde udgifter til køb og nyttiggørelse af opvarmet vand, der er undtaget efter § 20 e, til Forsyningstilsynet.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at indføre en anmeldelsespligt for det kollektive varmforsyningsanlæg, som det opvarmede vand leveres til.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det kollektive varmforsyningsanlæg vil skulle foretage anmeldelse af sine udgifter til køb og nyttiggørelse af opvarmet vand, der er undtaget efter den foreslåede § 20 e. Det vil f.eks. kunne være omkostninger til at forbinde et aftalt leveringspunkt for det opvarmede vand med et eksisterende transmissions- eller distributionsnet og andre eventuelle omkostninger til varmevekslere, temperaturhævning og pumper m.v., der afholdes af den varmforsyningsvirksomhed, som det opvarmede vand leveres til.

Den foreslåede bestemmelse vil således sikre, at Forsyningstilsynet modtager de oplysninger om det kollektive varmforsyningsanlægs udgifter til køb af det opvarmede vand, der er nødvendige for, at Forsyningstilsynet vil kunne udarbejde en analyse af priser m.v. på opvarmet vand, der undtages efter § 20 e i varmforsyningsloven, jf. den foreslåede § 23 b, stk. 2, 2. pkt.. Den foreslåede bestemmelse vil således give Forsyningstilsynet mulighed for at kunne opgøre de samlede omkostninger ved opvarmet vand fra geotermiske anlæg mere retvisende.

Det følger af den foreslåede § 21 a, stk. 2, 2.pkt., at anmeldelse skal foretages årligt fra tidspunktet for idriftsættelse af det geotermiske anlæg.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at præcisere, at der indtræder en årlig anmeldelsespligt for det kollektive varmforsyningsanlæg fra tidspunktet for idriftsættelse af det geotermiske anlæg. Ved tidspunktet for idriftsættelse af det geotermiske anlæg forstås det tidspunkt, hvor anlægget leverer opvarmet vand.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det kollektive varmforsyningsanlæg, som det opvarmede vand leveres til, vil skulle anmelde udgifter til opvarmet vand, der er undtaget efter § 20 e efter regler fastsat af Forsyningstilsynet.

Forsyningstilsynet vil kunne fastsætte nærmere regler for anmeldelsen, herunder formen for anmeldelse. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 21 a, stk. 4.

Forsyningstilsynet vil ikke skulle føre sit almindelige tilsyn med anmeldelser efter den foreslåede bestemmelse. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11.

Det følger af den foreslåede § 21 a, stk. 3, at Forsyningstilsynet kan give pålæg om anmeldelse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet vil kunne give pålæg om anmeldelse, såfremt anmeldelsespligten ikke overholdes.

Ved at indføre en bestemmelse om pålæg vil Forsyningstilsynet få mulighed for at kunne udøve en effektiv håndhævelse, såfremt anmeldelsespligten ikke overholdes. Et pålæg om at foretage anmeldelse er en mindre indgribende foranstaltning end bødestraf, hvorved anlæggene ved et pålæg vil få mulighed for at rette op på det ulovlige forhold inden eventuel pålæg af tvangsbøde.

Det følger af den foreslåede § 21 a, stk. 4, at Forsyningstilsynet kan fastsætte regler om frister og formkrav for anmeldelse og om, at anmeldelse skal foretages elektronisk.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at bemyndige Forsyningstilsynet til at kunne fastsætte nærmere regler om formkrav og tidsfrister for anmeldelse af omkostninger m.v., der er relateret til det opvarmede vand, og som endvidere vil kunne give Forsyningstilsynet det fornødne datagrundlag med henblik på en senere analyse af virkningen af foreslåede regulering. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 14, og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Forsyningstilsynet vil kunne fastsætte regler om formen for anmeldelse og om, at anmeldelse vil skulle ske elektronisk. Elektronisk anmeldelse har tydelige fordele med hensyn til bl.a. Forsyningstilsynets analysemuligheder. Kravet vil ikke være særligt indgribende, da kravet kun vil gælde de virksomheder, hvor leveringen af det opvarmede vand er omfattet af den foreslåede § 20 e og ikke fysiske personer.

I forhold til fristen for anmeldelse vil Forsyningstilsynet f.eks. kunne fastsætte, at anmeldelse skal ske sammen med anmeldelse efter § 21, stk. 1. Anmeldelsespligten for det geotermiske anlæg er dog ikke tiltænkt at være permanent.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring af § 33, stk. 1, i varmforsyningsloven, hvorefter det foreslås at give Forsyningstilsynet hjemmel til at kunne udstede administrative tvangsbøder ved manglende overholdelse af pålæg i medfør af den foreslåede § 21 a, stk. 3. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 15, og bemærkninger hertil.

Til nr. 14

Det følger af § 23 b, stk. 2, i varmemforsyningsloven, at Forsyningstilsynet udarbejder og offentliggør periodiske analyser af de af loven omfattede anlægs indtægts- og omkostningsforhold og vurderinger af disse anlægs udførelse af deres opgaver. Forsyningstilsynet skal udarbejde analyser og statistiske oplysninger med henblik på, at sådanne oplysninger kan indgå i de øvrige energimyndigheders arbejde.

Varmemforsyningsloven indeholder på nuværende tidspunkt ikke en bestemmelse om, at Forsyningstilsynet skal udarbejde en analyse af omkostninger og udgifter til opvarmet vand, der undtages efter den foreslåede § 20 e.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 23 b, stk. 2, at der indsættes tre nye punkummer.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 23 b, stk. 2, 2. pkt., at Forsyningstilsynet udarbejder en analyse af omkostninger og udgifter til opvarmet vand, der er undtaget efter § 20 e.

Formålet med den foreslåede ændring er at sikre, at der i overensstemmelse med de politiske aftaler udarbejdes en analyse af virkningen af den foreslåede regulering efter § 20 e, jf. lovforlagets §1, nr. 7, således, at der tilvejebringes erfaringer m.v., der vil kunne indgå i en eventuel ny regeludvikling for så vidt angår regulering af opvarmet vand fra geotermiske anlæg.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 23 b, stk. 2, 3. pkt., at Forsyningstilsynet udarbejder analysen på baggrund af de oplysninger, som det geotermiske anlæg og det kollektive varmemforsyningsanlæg anmelder i medfør af § 21 a.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det er Forsyningstilsynet, der vil skulle udarbejde analysen af virkningen af, at opvarmet vand fra et geotermisk anlæg undtages fra § 20, stk. 1, i varmemforsyningsloven. Det foreslås, at Forsyningstilsynet vil skulle udarbejde analysen på baggrund af de oplysninger, som det geotermiske anlæg og det kollektive varmemforsyningsanlæg anmelder til Forsyningstilsynet i medfør af den foreslåede § 21 a.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 23 b, stk. 2, 4. pkt., at Forsyningstilsynets analyse skal foreligge inden 5 år efter idriftsættelse af det geotermiske anlæg.

Den foreslåede ændring vil medføre, at der indføres en pligt for Forsyningstilsynet til at have udarbejdet en analyse inden for 5 år efter idriftsættelse af det geotermiske anlæg. Det er ikke hensigten at fasttætte nærmere krav til, hvordan Forsyningstilsynet vil skulle udarbejde analysen. Det vil således også være op til Forsyningstilsynet at vurdere, hvornår der inden for de fem år er anmeldt tilstrækkeligt med oplysninger efter den foreslåede § 21 a til brug for Forsyningstilsynets analyse.

Forsyningstilsynet har efter den gældende § 23 b, stk. 8, en pligt til at gøre klima-, energi- og forsyningsministeren opmærksom på forhold, som tilsynet mener kan have betydning for ministerens varetagelse af opgaver efter varmemforsyningsloven. Den foreslåede indsættelse af et nyt punktum i § 23 b, stk. 2, har ikke til hensigt at ændre herpå.

Til nr. 15

Det følger af § 33 i varmemforsyningsloven, at såfremt nogen undlader rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet i medfør af § 21, stk. 1, 4 eller 5, eller § 22, stk. 2, kan Forsyningstilsynet som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder. Der er udpantningsret for de i stk. 1 nævnte bøder, jf. stk. 2.

Bestemmelsen fik sin nuværende ordlyd ved vedtagelsen af lov nr. 503 af 17. juni 2008 om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmemforsyning og lov om Energinet.dk. Det følger bl.a. af de specielle lovbemærkninger, at tvangsbøder først kan pålægges efter påbud, og at det

forudsættes, at virksomheden klart har fået formuleret, hvilke handlinger virksomheden skal foretage. Administrative tvangsbøder bør alene anvendes i tilfælde, hvor overtrædelsen er let konstaterbar. Såfremt det i et konkret tilfælde måtte vise sig vanskeligt at afgøre, om en virksomhed på tilstrækkelig vis har efterkommet et påbud meddelt af Forsyningstilsynet, forudsættes det således, at Forsyningstilsynet ikke anvender tvangsbøder i et sådant tilfælde.

Det følger af den foreslåede ændring af § 33, *stk. 1*, at der efter § 21, stk. 1, 4 eller 5, indsættes § 21 a, stk. 3.

Den foreslåede ændring i § 33, stk. 1, skal ses i sammenhæng med indsættelsen af den foreslåede indsættelse af en ny bestemmelse i § 21 a i varmemforsyningsloven. Det foreslås i § 21 a, stk. 3, at Forsyningstilsynet vil kunne give pålæg til det geotermiske anlæg og det kollektive varmemforsyningsanlæg om at foretage anmeldelse af omkostninger og udgifter til opvarmet vand, der er omfattet af den foreslåede § 20 e, jf. lovforslagets § 1, nr. 13.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at give Forsyningstilsynet mulighed for at kunne anvende tvangsbøder, hvor anlæggene ikke overholder anmeldelsespligten. At anmeldelsespligten overholdes, er en afgørende forudsætning for, at Forsyningstilsynet vil kunne udarbejde den analyse efter den foreslåede § 23 b, stk. 2.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Forsyningstilsynet som tvangsmiddel vil kunne pålægge daglige eller ugentlige bøder, hvis det geotermiske anlæg eller det kollektive varmemforsyningsanlæg, som det opvarmede vand leveres til, undlader rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet i medfør af den foreslåede § 21 a, stk. 3.

Forsyningstilsynets afgørelse om udstedelse af tvangsbøder vil skulle anvendes med forsigtighed. Udstedelse af tvangsbøder vil, som det allerede følger af gældende ret, først kunne pålægges efter påbud med angivelse af en frist. Administrative tvangsbøder bør alene anvendes i tilfælde, hvor overtrædelsen er let konstaterbar. Såfremt det i et konkret tilfælde måtte vise sig vanskeligt at afgøre, om anlægget på tilstrækkelig vis har efterkommet et påbud meddelt af Forsyningstilsynet, forudsættes det således, at Forsyningstilsynet ikke anvender tvangsbøder i et sådant tilfælde.

Forsyningstilsynets udstedelse af tvangsbøder vil være underlagt de almindelige forvaltningsretlige grundsætninger, herunder proportionalitetsprincippet. Forsyningstilsynets afgørelser om tvangsbøder vil kunne påklages til Energiklagenævnet i medfør af § 26 i varmemforsyningsloven.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 10. marts 2023.

Den foreslåede bestemmelse om mulighed for efter ansøgning til Forsyningstilsynet at få opvarmet vand fra et geotermisk anlæg undtaget fra § 20, stk. 1, i varmemforsyningsloven, vil finde anvendelse fra den 10. marts 2023 uanset, om aftalen om levering er indgået før eller efter den 10. marts 2023. Den foreslåede bestemmelse muliggør, at aftaleparterne vil kunne udarbejde og indgå aftaler før den 10. marts 2023. Forsyningstilsynet vil dog først kunne behandle en ansøgning om undtagelse efter den 10. marts 2023, hvor loven foreslås at træde i kraft.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, idet varmemforsyningsloven ikke gælder for Færøerne og Grønland, og ikke kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland, jf. § 36 i varmemforsyningsloven.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om varmemforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 2068 af 16. november 2021, som ændret ved § 1 i lov nr. 2606 af 28. december 2021 og ved § 1 i lov nr. 573 af 10. maj 2022, foretages følgende ændringer:

§ 20. Kollektive varmemforsyningsanlæg, industrivirksomheder, kraftvarmeanlæg med en eleffekt over 25 MW samt geotermiske anlæg m.v. kan i priserne for levering til det indenlandske marked af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas med det formål at levere energi til bygnings opvarmning og forsyning med varmt vand indregne nødvendige udgifter til energi, lønninger og andre driftsomkostninger, efterforskning, administration og salg, omkostninger som følge af pålagte offentlige forpligtelser, herunder omkostninger til energispareaktiviteter efter §§ 28 a, 28 b og 29, samt finansieringsudgifter ved fremmedkapital og underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningssystemerne, jf. dog stk. 7-17 og §§ 20 b og 20 c. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse på levering af opvarmet vand til andre formål fra et centralt kraft-varme-anlæg, jf. § 10, stk. 6, i lov om elforsyning. 1. pkt. finder ikke anvendelse på levering af overskudsvarme fra virksomheder, hvor anlægget, der udnytter og leverer overskudsvarme, har en varmekapacitet på under 0,25 MW.

Stk. 2. – 8. ---

Stk. 9. Værdien af overskydende CO₂-kvoter tildelt til varmeproduktion i medfør af § 19 i lov om CO₂-kvoter modregnes i priserne for ydelser omfattet af stk. 1. Ved overskydende kvoter forstås, at antallet af gratis tildelte kvoter til producenten i medfør af § 19 i lov om CO₂-kvoter er større end det antal, producenten faktisk har haft behov for til dækning af CO₂-udledningen fra varmeproduktionen

Stk. 10. ---

Stk. 11. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte nærmere regler om de kvoter, som er nævnt i stk. 8, og om de overskydende CO₂-kvoter efter stk. 9, herunder regler for administration af ordningen. Ministeren kan herunder fastsætte bestemmelse om værdifastsættelse af de i 1. pkt. nævnte kvoter, om tildeling og forbrug af CO₂-kvoter til varmeproduktion, om tidspunkt og fremgangsmåde vedrørende overførsel af CO₂-kvoter i forholdet mellem varmeproduktionsenheder og varmetaftagere ved underskud eller overskud af kvoter og om fordeling af CO₂-kvoter mellem flere varmetaftagere.

Stk. 12.- 17. ---

1. «I § 20, stk. 1, 1. pkt., ændres »jf. dog stk. 7- 18 og §§ 20 b og 20 c« til: »jf. dog stk. 7-19 og §§ 20 b, 20 c og 20 e«.

2. I § 20, stk. 9, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum: »Værdien af overskydende CO₂-kvoter, som er opstået ved statsligt støttet CO₂-fangst, -transport, -lagring og -udnyttelse, skal dog overføres til CO₂-fangstenheden, som skal lade værdien indgå i beregningen af støttebeløbet.«

3. I § 20, stk. 11, 1. pkt., ændres », herunder regler for administration af ordningen.« til: »og regler om administration af ordningerne.«

4. I § 20, stk. 11, 2. pkt., ændres »kvoter og om fordeling af CO₂-kvoter mellem flere varmetaftagere« til: »kvoter, om fordeling af CO₂-kvoter mellem flere varmetaftagere og om fremgangsmåde for overførsel af CO₂-kvoter fra varmeproduktionsenheder til CO₂-fangstenheder, jf. stk. 9, 2. pkt.«

5. I § 20 indsættes efter stk. 17 som nyt stykke:

Stk. 18. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om prisloft på overskudsvarme, herunder regler om generelle og individuelle prislofter og om gyldighedsperioder for prislofter

§ 20 b. Geotermiske anlæg, solvarmeanlæg og biogas- eller biomassebaserede varme- eller kraftvarmefærker, som leverer opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas til et kollektivt varmforsyningsanlæg, kan i prisen for de i § 20, stk. 1, nævnte ydelser indkalkulere et overskud. Ligeledes kan eldrevne varmepumper, der leverer varme til et kollektivt varmforsyningsanlæg, og industrivirksomheder, der leverer overskudsvarme til et kollektivt varmforsyningsanlæg, indkalkulere et overskud, dog ikke for overskudsvarme, der er omfattet af regler udstedt i medfør af § 20, stk. 18.

Stk. 2. – 3. ---

»*Stk. 18.* Stk. 1 finder ikke anvendelse for kollektive varmforsyningsanlægs indregning af udgifter til opvarmet vand, der er undtaget efter § 20 e.«

Stk. 18 bliver herefter stk. 19.

6. I § 20 b, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 20, stk. 18.« til: »§ 20, stk. 19.«

7. Efter § 20 d indsættes:

»**§ 20 e.** Forsyningstilsynet undtager efter ansøgning, jf. stk. 2, levering af opvarmet vand fra et geotermisk anlæg til et kollektivt varmforsyningsanlæg fra § 20, stk. 1, når følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Det geotermiske anlæg og det kollektive varmforsyningsanlæg er uafhængige og med modsatrettede interesser.
- 2) Der er indgået aftale mellem det geotermiske anlæg og det kollektive varmforsyningsanlæg der indeholder vilkår, om
 - a) et loft over de omkostninger, som det kollektive varmforsyningsanlæg skal afholde,
 - b) etablering og effektiv drift af det geotermiske anlæg, herunder at det kollektive varmforsyningsanlæg modtager en på forhånd aftalt andel i eventuelle effektiviseringsgevinster,
 - c) at det kollektive varmforsyningsanlæg ikke pålægges omkostninger i forhold til det geotermiske anlæg, før det geotermiske anlæg leverer opvarmet vand, og
 - d) at det kollektive varmforsyningsanlæg ikke pålægges omkostninger til en varmekapacitet, hvis ikke det geotermiske anlæg stiller denne kapacitet til rådighed for det kollektive varmforsyningsanlæg i de perioder, der er fastsat i aftalen.
- 3) Der er ikke påbegyndt levering af opvarmet vand fra det geotermiske anlæg før efter den 10. marts 2023.
- 4) Projektet for levering af opvarmet vand fra det geotermiske anlæg er det selskabsøkonomisk mest fordelagtige på tidspunktet for indgåelse af aftalen, jf. stk. 2.
- 5) Projektet for etablering af det geotermiske anlæg er på ansøgningstidspunktet godkendt af kommunalbestyrelsen som det samfundsøkonomisk mest fordelagtige projekt efter lovens kapitel 2 og regler udstedt i medfør heraf.

§ 21. Tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion og andre betingelser for ydelser omfattet af §§ 20 eller 20 b skal anmeldes til et tilsyn, der er nedsat af energi-, forsynings- og klimaministeren (Forsyningstilsynet), med angivelse af grundlaget herfor efter regler fastsat af tilsynet. Anmeldelse efter 1. pkt. for overskudsvarme, der er omfattet af regler udstedt i medfør af § 20, stk. 18, foretages af den varmemforsyningsvirksomhed, som overskudsvarmen leveres til. Forsyningstilsynet kan fastsætte regler om formen for anmeldelse og om, at anmeldelse skal foretages elektronisk. Forsyningstilsynet kan fastsætte regler om, at anmeldelse skal ledsages af erklæring afgivet af en registreret revisor, statsautoriseret revisor eller kommunens revisor. Forsyningstilsynet kan give pålæg om anmeldelse.

Stk. 2. – 3. ---

Stk. 4. Finder Forsyningstilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 b eller 20 c, § 28 b, stk. 4, eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller betingelser, jf. dog stk. 6. 1. pkt. finder ikke anvendelse på virksomheder for overskudsvarme, der er omfattet af regler udstedt i medfør af § 20, stk. 18.

Stk. 5. Såfremt tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller andre betingelser må antages at ville medføre en i samfundsmæssig henseende uøkonomisk anvendelse af energi, kan tilsynet efter forhandling som nævnt i stk. 4 give pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller betingelser, jf. dog stk. 6.

Stk. 6. ---

Stk. 2. Det kollektive varmemforsyningsanlæg, som det opvarmede vand leveres til, kan ansøge om undtagelse efter stk. 1. Ansøgningen indsendes til Forsyningstilsynet sammen med dokumentation for og en beskrivelse af, hvordan betingelserne i stk. 1 er opfyldt. Beskrivelsen skal være underskrevet af begge aftaleparter. Der indsendes endvidere en erklæring på tro og love fra begge aftaleparter om, at betingelserne i stk. 1 er opfyldt.

Stk. 3. Sker der ændringer i uafhængigheden, jf. stk. 1, nr. 1, eller foretager aftaleparterne ændringer i aftalen, der vedrører betingelserne i stk. 1, nr. 2, indsender det kollektive varmemforsyningsanlæg, som det opvarmede vand leveres til, ny ansøgning til Forsyningstilsynet. Ny ansøgning skal indsendes, inden ændringerne træder i kraft. Forsyningstilsynet vurderer, om undtagelsen fra § 20, stk. 1, jf. stk. 1, kan opretholdes efter ændringerne.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om ansøgningsordningen, herunder om dokumentation, beskrivelse og erklæring på tro og love.«

8. I § 21, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 20, stk. 18,« til: »§ 20, stk. 19,«.

9. I § 21, stk. 4, ændres »jf. dog stk. 6.« til: »jf. dog stk. 6 og 7.« og »§ 20, stk. 18.« ændres til: »§ 20, stk. 19.«

10. I § 21, stk. 5, ændres »jf. dog stk. 6.« til: »jf. dog stk. 6 og 7.«.

11. I § 21 indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

Stk. 7. Bestemmelserne i stk. 1-6 finder tilsvarende anvendelse for vedtægtsbestemmelser i virksomheder, der ejer kollektive varmforsyningsanlæg.

»*Stk. 7.* Forsyningstilsynets beføjelser efter stk. 4 og 5 finder ikke anvendelse på virksomheder for opvarmet vand, der er undtaget efter § 20 e.«

Stk. 7 bliver herefter stk. 8.

12. I § 21, stk. 7, der bliver stk. 8, ændres »stk. 1-6« til: »stk. 1-7«.

13. Efter § 21 indsættes:

»§ 21 a. Det geotermiske anlæg skal anmelde omkostninger for levering af opvarmet vand, der er undtaget efter § 20 e, til Forsyningstilsynet. Anmeldelse skal foretages fra tidspunktet for idriftsættelse af det geotermiske anlæg.

Stk. 2. Det kollektive varmforsyningsanlæg, som det opvarmede vand leveres til, skal anmelde udgifter til køb og nyttiggørelse opvarmet vand, der er undtaget efter § 20 e, til Forsyningstilsynet. Anmeldelse skal foretages årligt fra tidspunktet for idriftsættelse af det geotermiske anlæg.

Stk. 3. Forsyningstilsynet kan give pålæg om anmeldelse.

Stk. 4. Forsyningstilsynet kan fastsætte regler om frister og formkrav for anmeldelse og om, at anmeldelse skal foretages elektronisk.«

§ 23 b. ---

Stk. 2. Forsyningstilsynet udarbejder og offentliggør periodiske analyser af de af loven omfattede anlægs indtægts- og omkostningsforhold og vurderinger af disse anlægs udførelse af deres opgaver.

§ 33. Undlader nogen rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet i medfør af § 21, stk. 1, 4 eller 5, eller § 22, stk. 2, kan Forsyningstilsynet som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder.

Stk. 2. ---

14. I § 23 b, stk. 2, indsættes som 2. -4 pkt.:

»Forsyningstilsynet udarbejder en analyse af omkostninger og udgifter til opvarmet vand, der er undtaget efter § 20 e. Forsyningstilsynet udarbejder analysen på baggrund af de oplysninger, som det geotermiske anlæg og det kollektive varmforsyningsanlæg anmelder i medfør af § 21 a. Forsyningstilsynets analyse skal foreligge inden 5 år efter idriftsættelse af det geotermiske anlæg.«

15. I § 33, stk. 1, indsættes efter »§ 21, stk. 1, 4 eller 5,«: »§ 21 a, stk. 3,«.